

Українське Православне Слово
Ukrainian Orthodox Word

Офіційне видання Української Православної Церкви в США
The Official Publication of the Ukrainian Orthodox Church of the USA

Рік LXIV Чис. ІХ-Х, вересень-жовтень, 2014

Vol. LXIV Issue IX-X, September-October, 2014

www.uocofusa.org

His Eminence Metropolitan ANTONY

His Grace Bishop DANIEL - Consistory President

Founded in Ukrainian
as "Українське Православне Слово" in 1950

Founded in English
as "Ukrainian Orthodox Word" in 1952

Editor-in-Chief
Fr. Ivan Synevskyy

Editorial Office:
UOW
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880
Tel.: (732) 356-0090
Fax: (732) 356-5556
E-mail: fr.i.synevskyy@uocusa.net

The Ukrainian Orthodox Word
is published **bimonthly**
by the Office of Public Relations
of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

Subscription price:
\$30.00 per year; \$60.00 foreign countries;
\$5 per single issue; \$6.00 per back copy.
Subscriptions are renewable each January.
Midyear subscriptions are prorated.

*All articles submitted for publication,
typed no longer than two pages double spaced,
should be mailed to the UOW on a disk or e-mailed as
an attachment to the Editor-in-Chief. Photos become
the property of the UOW and are not returned.*

*Comments, opinions and articles are welcomed but
must include the author's full name and address.
Articles are published at the discretion of the Editorial
Staff, which reserves the right to edit, and may not
necessarily reflect the views of the Editorial Board
and/or the UOC of USA.*

*The deadline for each issue is the 1st of the month prior
to the publication date.*

POSTMASTER please send address changes to:
Ukrainian Orthodox Word
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

From the editor's desk...

Continuous Intercession of Mother of God for its people

The Protection of the Most Holy Theotokos: "Today the Virgin stands in the midst of the Church, and with choirs of Saints she invisibly prays to God for us. Angels and Bishops venerate Her, Apostles and prophets rejoice together, Since for our sake she prays to the Eternal God!"

This miraculous appearance of the Mother of God occurred in the mid-tenth century in Constantinople, in the Blachernae church where her robe, veil, and part of

her belt were preserved after being transferred from Palestine in the fifth century.

On Sunday, October 1, during the All Night Vigil, when the church was overflowing with those at prayer, the Fool-for-Christ St Andrew (October 2), at the fourth hour, lifted up his eyes towards the heavens and beheld our most Holy Lady Theotokos coming through the air, resplendent with heavenly light and surrounded by an assembly of the Saints. St John the Baptist and the holy Apostle John the Theologian accompanied the Queen of Heaven. On bended knees the Most Holy Virgin tearfully prayed for Christians for a long time. Then, coming near the Bishop's Throne, she continued her prayer.

After completing her prayer she took her veil and spread it over the people praying in church, protecting them from enemies both visible and invisible. The Most Holy Lady Theotokos was resplendent with heavenly glory, and the protecting veil in her hands gleamed "more than the rays of the sun." St Andrew gazed trembling at the miraculous vision and he asked his disciple, the blessed Epiphanius standing beside him, "Do you see, brother, the Holy Theotokos, praying for all the world?" Epiphanius answered, "I do see, holy Father, and I am in awe."

The Ever-Blessed Mother of God implored the Lord Jesus Christ to accept the prayers of all the people calling on His Most Holy Name, and to respond speedily to her intercession, "O Heavenly King, accept all those who pray to You and call on my name for help. Do not let them not go away from my icon unheard."

The protection of Mother of God is still with us. There are many miraculous icons of the Virgin Mary even in the United States. Some of the well known are: The Myrrh-Streaming Icons of Hawaii, Kursk-Root Icon of the Mother of God, Montreal myrrh-streaming Iveron icon of the Theotokos, and many others in the USA, Ukraine and around the world.

O Most Holy Theotokos save us!

† BARTHOLOMEW

*By God's Mercy Archbishop of Constantinople-
New Rome and Ecumenical Patriarch*

Prot. No. 97

To the Entire Church: Grace and Peace from the Creator, Sustainer and Governor of all Creation, our Lord God and Saviour Jesus Christ

Blessed brothers, sisters and children in the Lord,

The common Mother of all Orthodox, the Church of Christ, the Body of our eternal Lord and divine-human Jesus Christ, compassionately ministers through all of its activities, but especially through the Divine Eucharist, by offering its holy gifts to their Creator in the mystery of salvation. It does this with proven boundless and indiscriminate love toward all of its members to the degree also demonstrated by our heavenly Father.

In its prayerful memory, the Church always bears in mind the presence of its children, maintaining a vivid interest and concern for all that relates to and influences their lives. This is why it does not remain unmoved or indifferent by the on-going and daily destruction of the natural environment resulting from human greed and vain profit, which in turn implies an essential turning of the Lord's face and results in consequential turbulence in nature and fracture in its crown, namely human existence, whose very

survival is threatened.

The Ecumenical Patriarchate has for many years assessed the signs of our times as well as we have the Eucharistic obligation of the Orthodox Church. Thus, we declared and devoted the commencement of the ecclesiastical year, namely, September 1st as a day of prayer and supplication for the preservation of God's creation, which has been inherited by us as our environment. On this day, we bow our heart and soul, invoking God's Word to look down upon His creation with loving kindness that He might overlook our sinfulness and greed, "opening up His hand to fill all of creation with goodness" and bring an end to the destructive path of the world.

Of course, it is true that significant progress has been achieved in the last decades with regard to protecting the environment, especially through constantly raising awareness of public consciousness, assuming precautionary and restrictive measures, creating sustainable programs, returning to more moderate energy sources, as well as many other fruitful and noteworthy activities. The effort and concern of the Mother Church of Constantinople has greatly contributed to this progress in cooperation with

international ecological institutions and organizations. Nonetheless, all this is insufficient.

As we celebrate once again this year the Feast of the Byzantine Indiction, and as we inaugurate a new year of the Lord's grace, we address the blessed plenitude of the Orthodox Church and the entire world, inviting all people to continued vigilance, consciousness and mobilization of their resources in order to return to the state that reflects – if not the absolute Eucharistic and doxological condition of Adam and Eve – at least the condition inspired by God's grace and mercy.

The unlimited and insatiable exploitation of the natural resources of creation, which constitutes the primary cause of the destruction of the natural environment, is – according to the witness of theology, science and the arts – the result of man's fall, that is to say, our disobedience to the Lord's command and non-conformation to God's will.

However, the Church provides the antidote for the resolution to our ecological crisis, inviting everyone to the restoration of the divine image to its former and original beauty. The rehabilitation of the fallen human nature by means of the breath of the

Holy Spirit and participation of its gifts also restores a balanced relationship between humanity and creation, which was made by God for our joy and enjoyment, but also for us to offer up to Him as its Creator.

The Mother Church calls us “to cultivate the whole of creation in the divine Word and life-giving Spirit,” just as St. Symeon the Stylite, whom we celebrate today, so that we may ascend “from the natural to the supernatural” and commit ourselves “to the simple and absolute mystical visions of theology” in order to be raised from creation to the Creator. It is the in-dwelling of the Holy Spirit that deifies humankind and, at the same time, unites it with the natural environment in order that we may perceive it as part of our very selves and respect it as something sacred without deviating toward abuses and extremes.

The nurturing of humanity by the natural world cannot possibly occur through greedy abuse but by respectful use, namely, by mutual respect among human beings and all created beings as well as with everything that has life and offers life, which was created “very good” by God’s word, namely, with all the elements of creation both visible and invisible. Thus, we shall be able to drink water from the life-creating stone, to behold the created sun and conceive

the spiritual Sun of righteousness, to look upon the material column of St. Symeon and see the true column of light, to witness the rainy clouds and enter the cloud of the Holy Spirit in order that we may rest there, where Christ entered as our forerunner, and have our names recorded with the first-born in the heavenly Church.

It is only when we proceed with this mindset – respecting the contribution of every living being and flora in the universal liturgy of life – that we can resolve with the power of divine grace and not by means of the weakly human violence all of our environmental challenges. This message of life is a message of our responsibility to continue our spiritual struggle and effort with prayer, exhortation, encouragement and appeal, attracting the attention of all people with regard to the necessity to protect ourselves from the imminent wrath resulting from our estrangement from nature. The constant focus of humanity on earthly and corruptible things provokes the ecological problems inasmuch as, when we increasingly turn toward the earth and this world, we are increasingly alienated from heaven and God.

The Holy Mother and Great Church of Christ unceasingly assumes and cultivates this mandatory and salvific responsibility for the protection

of the environment for the spiritual and material continuation of life on our planet. Therefore, in this regard, it is organizing an Environmental Summit next June on the theme of “Theology, Ecology and the Word: A Conversation on Environment, Literature and the Arts.” The aim of this conference is to awaken the global consciousness to the particular and specific importance of the ethical and spiritual dimension of the ecological crisis – with special reference to the arts and literature – in order that it may be returned to its “original beauty,” which is the natural, whole and sacred purpose for which it was fashioned by the creative hands of the Divine Word.

Having “within ourselves the inviolable memory of the Lord’s judgment,” we give witness from this Sacred Centre of all Orthodoxy to the truth of the Word and draw the attention of all to the dangers that lie before us, which God’s grace will surely avoid in its loving providence. And we invite everyone to work for the preservation and return of our world to the Source of Life, through the intercessions of our All-holy and Ever-blessed Theotokos, of St. Symeon the Stylite, and of all the Saints. Amen.

September 1, 2014

Your Fervent Supplicant before God,

† Bartholomew of Constantinople

His Eminence Metropolitan Antony and His Grace Bishop Daniel at St. Peter and Paul Parish, Kerhonkson, NY

Rev. Fr. George Bazylevsky is elevated to the rank of protopriest and awarded with gold pectoral cross.

Високопреосвященніший
митрополит Антоній та
Преосвященніший єпископ
Даниїл на парафії Св. Петра і
Павла у Кергонксон, Н.Й.

Підвищення о.Юрія
Базилевського у сан протоієрея
та нагородження його золотим
наперстним хрестом.

12 July / липня 2014

On the Celebration of 23rd Ukrainian Independence Day

STATEMENT OF THE COUNCIL OF BISHOPS OF THE UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA

When we contemplate this 23rd anniversary of the Independence of Ukraine, we look at what is presently taking place in Eastern Ukraine and perhaps wonder if that independence is sustainable when the constant stress of foreign sponsored attacks and attempts to destabilize the nation result in enormous loss of human life, property and feelings of safety. Even more so, these attacks create a lack of confidence in and hope for a central government that can be strong enough to conscientiously and morally inspire the citizens of Ukraine to “keep the faith” that God has not, never has and never will abandon them. All is NOT lost.

The Ukrainian nation and her people have known many worse times of oppression, repression and suppression, most of them emanating from the same source of such “...pressions” they experience now – from a neighbor whose stated reasons for their invasive actions are to protect its own people or to restore its own glory – all forms of “nationalism”. When Ukrainians speak in the same terminology about protecting their own and maintaining their independence – they are called Nazis or Fascists and even worse.

The world is finally beginning to comprehend the hypocrisy of the Putins (for he does not act alone) of the twenty-first century who have not departed from the goals, methods and atrocities of their predecessors from the nineteenth and twentieth centuries – and even earlier. That world must remain united in its determination to rid itself of and stop such forces once and for all time. This will be our prayer as we celebrate the 23rd anniversary of Ukrainian independence.

We call upon the people of Ukraine – all within her borders and all who for decades or just days live beyond those borders – to remain strong in their faith. Call to mind how even after the most incomprehensible and genocidal afflictions – like the Holodomor – Ukraine has risen from the ashes like the mythological Phoenix and became stronger and more determined to follow the road to a self-sustaining independence. Now is not the time to engage in a cannibalistic dissection of society and political will. Now is the time to fall down on our knees to seek God’s further protection and guidance. Now is the time to ensure the creation of a strong government, which with all of its institutions, including the armed forces, can speak with confidence that the citizens of the Ukrainian nation support it.

Every nation of the world throughout the history of mankind, has experienced much of what Ukraine experiences during this first 23 years of independence. The government and the people of all segments of Ukrainian society – having set aside all egotistical desires and agendas - must evolve into a self-identity that will, without question, withstand any and all attacks against it. It is the prayer of the hierarchs, clergy and faithful of the Ukrainian Orthodox Church of the United States of America that our brothers and sisters throughout Ukraine will be granted the patience to allow their faith and dedication to bear fruit.

+ Antony, Metropolitan
+ Daniel, Bishop

Святкування 23-ої річниці Незалежності України

ЗВЕРНЕННЯ СОБОРУ ЄПІСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ США

Коли ми споглянемо на 23-ю річницю Незалежності України, ми дивимось очима сьогодні, що зараз коїться у східній Україні і можливо задумуємось, чи ця незалежність є стійкою, коли існує постійний стрес від іноземних атак та спроби зруйнувати стабільність нації приводять до великих втрат людського життя, майна та безпеки. А найбільше, від цих атак проявляється недовіра до уряду країни, котрий міг би бути достатньо сильним, щоб сумлінно та наполегливо підтримувати морально громадян України, щоб "тримали цю віру", що Бог ніколи не залишав і ніколи не покине їх. Не все ще втрачено.

Україна та її люди зазнавали набагато більше пригнічення, репресії та придушення, більшість з яких походили із цього ж самого джерела, що й зараз – від сусіда, що пояснює свої дії загарбання захистом своїх громадян чи відновлення своєї слави — всі види "націоналізму". Коли українці вживають ту ж саму термінологію захищаючи своїх громадян та незалежність — то їх називають нацистами чи фашистами чи ще гірше.

Світ на кінець почав бачити лукавство Путіна (бо він це робить не сам) 21 століття котрий притримується мети, методів та жорстокості своїх предків із 19-го і 20-го століть. Світ мусить бути об'єднаний у визначенні як від цього від-

ступити та зупинити ці сили раз і назавжди. Це буде нашою молитвою під час святкування 23-ої річниці Незалежності України.

Ми звертаємось до всіх громадян України – тих, котрі живуть в Україні та поза її межами, – щоб були сильні у вірі. Згадаємо, що навіть після самих пригнічених подій – як Голодомор – Україна піднялася з попелу як міфологічний Фенікс і стала сильнішою та направленою на дорогу своєї незалежності. Зараз не час займатися людожерським розсіченням суспільства та політики. Тепер час, щоб на колінах просити Божого захисту та проводу. Тепер настав час для створення сильного уряду, який з усіма його силами, включно з військовими силами, будуть підтримані громадянами України.

Кожна країна світу за часи історії перейшла через те, що Україна проходить свої перші 23 роки незалежності. Уряд та люди зі всіх кутків Українського суспільства, відклавши всі егоїстичні бажання та плани, повинні дійти до своєї ідентичності, що зможе протистояти любим атакам проти неї. Молитвою єпископів, духовенства та вірних Української Православної

Церкви США є щоб наші брати і сестри по всій Україні мали терпіння побачити плоди своєї віри та відданості.

Ми молимося щоб Господь Бог зіслав Своє благословення на людей України.

З любов'ю у Христі Ісусі,

+Антоній, Митрополит
+Даниїл, Єпископ

The Fifth Commandment and Our Duties Towards All Men

The fifth and last precept commands us to do to other men all things which we also would that other men should do to us. This commandment is the original law of righteousness, regulating the will and activity of every man towards every other man, and holding together the community of men in harmony and peace, for the benefit of each and of all as a whole. This original law of righteousness holds good with regard to all men; because by nature it is written in the heart of every man, and by means of it each one distinguishes between good and evil, right and wrong. By nature every man loves himself as a man, and desires the preservation of his own life. By nature every man loves his own being and, connected with it, his property, through which his being and life are preserved. According to the measure of love which every one has for his own being and property, he regulates also the will and activity of other men towards himself. He regulates it negatively and positively. By means of the negative law he forbids every assault or injury against his own being and property. By means of the positive law he seeks every advantage and help for the preservation or saving or increase of his own being and property.

The commandments of the Decalogue, "Thou shalt do no murder, thou shalt not steal, thou shalt not commit adultery, "Thou shalt not bear false witness, thou shalt not covet anything that is thy neighbor's," express nothing else than the negative desire which every man imposes naturally upon every other man for the preservation of his own being and property. No man chooses to be murdered by another man. No man is willing that money or possessions belonging to him

should be taken away from him by stealth or force. No man wishes that another should commit adultery with his wife. No man wishes to be accused as a thief or murderer, and to be punished as such. No man is willing that another covet his goods and think of taking them away or of appropriating them. According to all this negative desire every man regulates the will and activity of other men, forbidding them to take his life, to steal his property, to dishonor his wife, to blacken his reputation, and, in general, forbids any assault or injury as affecting his life, honor, or property. Therefore, the five negative commandments of the Decalogue express the general will of every man with regard to other men, express the measure according to which each one regulates the will and the activity of others as respecting his own being and property and esteem.

According to the same measure with which each one regulates the will of others, he is under obligation to regulate his own will and activity with reference to others, and every man is under obligation to shun murder, theft, adultery, false witness, and not to covet the things of others at all. He who does not observe this obligation, imposed on every one by the negative and general law of negative righteousness, is unjust and ought to be punished. A man taking the life of another forfeits the right to live and is condemned to death; a man stealing the property of another gives back double or more according to circumstance; a man committing adultery with his neighbor's wife is condemned to death together with the adulterous woman; a man giving false testimony against his neighbor is punished according to the crime falsely imputed by him to another; and in general, every transgressor of the negative law of general righteousness is tried and punished proportionately to his transgression.

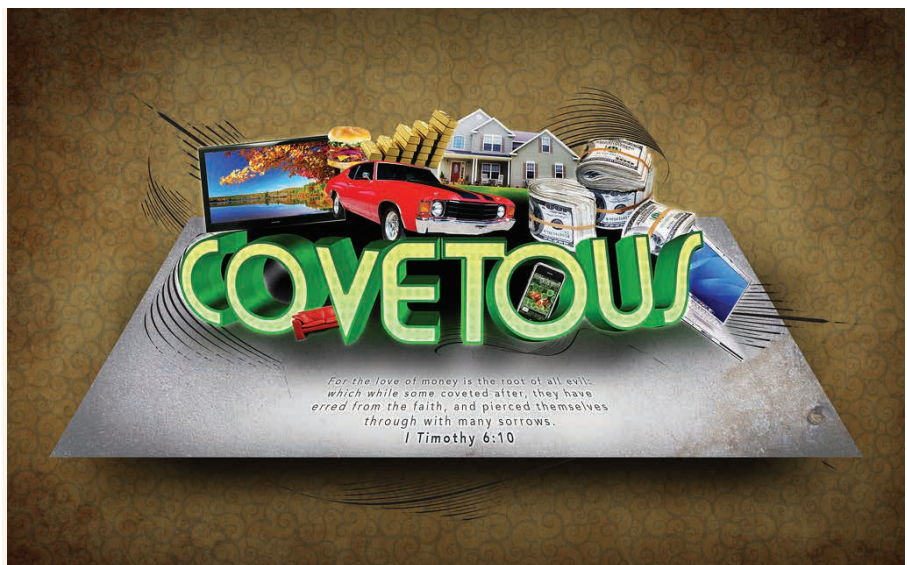
According to the positive will of each man, since no man is self-sufficient and each is dependent upon the help of others, every man in things that he has need of, invokes the aid and assistance of him who is able to provide him help, and pays the price for it. For example, one who is sick invokes the help of the physician, which the physician provides, receiving pay for the benefit which he imparted to the sick person; the owner of fields needs laborers for their cultivation, and he obtains this by hiring laborers. In short, men minister to their own wants through others, giving and receiving proportionately to needs; and equal communication and exchange constitute the positive law of universal justice, in accordance with which every

man is justified in receiving his price or equivalent for help or for an object which he contributes to the need of another, and is under obligation to give the price or equivalent for help and for the object which he receives from the other for his own need. He who transgresses this positive law deals unjustly and is punished proportionately to the wrong.

Beyond this positive law of universal justice lies the law of mercy and philanthropy, according to which they who are able ought to help the weak wherein they have need, without taking from an equivalent or exacting their fervent gratitude; because the poor have not the wherewithal to give, while they themselves, being rich, are not in need of recompense from the poor. And every one who is able is under obligation to help the weak in things wherein they have need of without recompense, because he has the same claim to be helped by those who are able in anything he has need of.

Therefore, the fifth commandment, an original and universal law of justice engraven in the hearts of all men, contains the duties of man to man, such as the duty to respect and not to assail either the life or the honor or the property of others, and the duty to help a man according to one's ability, in the things that he has need of for an equitable recompense, or without recompense, for the sake of mercy and philanthropy.

These duties of universal justice the nations and peoples of the earth hitherto have transgressed and continue to transgress, and as a result they have become and are becoming amenable before the eternal and unchangeable God of justice, and worthy of eternal punishment. They who believe in Christ receive forgiveness for their offences and transgressions on condition that they shall observe all the duties of righteousness both negative and positive, and always refrain from every injustice. Only the Christian, justified through faith in Christ, and loving God with all his heart and his neighbor as himself, is able to keep accurately the duties of this fifth commandment, doing to other men such things as

he would that other men should do to him, and not doing anything which he would not that other men should do to him; because if he loves his enemies according to the measure of goodness of the Heavenly Father, and wishes and returns good for evil to them, how will he be able to injure and to take advantage of a man like himself who is not an enemy? Or how will he be able to neglect him and not help him according as he is able and himself has need?

Therefore, it is imperative that Christians, observing the four commandments already expounded, should carefully keep also the duties of the fifth; but if they transgress the duties of this fifth, certainly they will transgress also the duties of the other commandments, and cannot be saved, being unjust and disobedient to the commands of God and of Christ. Salvation for the Christian requires the careful observance of these five commandments of Christ, in which are contained all the commandments, and all of our duties, those towards Christ, those towards ourselves, those towards the Christian community and brotherhood, those towards our enemies, and those towards all men, disposed towards us as friends or as enemies. For not he who sayeth, Lord, Lord, shall enter into the Kingdom of Heaven, but he who doeth the will of the heavenly Father. But this is the will of the heavenly Father to hear the commandments of Christ and to do them. The commandments

of Christ are these five, which are all scrupulously kept or they are transgressed. They are kept by those who love Christ, and transgressed by those who do not know Him and love neither Him, nor themselves, nor the brethren of Christ, nor enemies, nor God, nor mankind.

They who do not love Christ love vanity and seek after falsehood. They love sin and iniquity, they love death and eternal punishment, and they who love these things hate themselves, preparing, as they are, an evil end for themselves.

But today which do they who are called Christians, and especially we who are Orthodox, love-Christ, or gold? The life which is in Christ, or the vanity and the falsehood of the Devil? The works and the life of every person testify as to whom he loves, and to what end he is tending. Let us, therefore, recover our sobriety and know that Christ should be loved, and let us keep His five commandments, which the blessed Paul preferred to be spoken in the Church clearly and to be understood instead of ten thousand incomprehensible words. "Yet in the church I had rather speak five words with my understanding, that by my voice I might teach others also, than ten thousand words in an unknown tongue," (1Cor.14:19). We, too, speak five words of Paul for the instruction of the Christians of the present age. He who has ears to hear let him hear.

by Apostolos M.

YOUR THREE BUCKET LIST

By Bill Marianes

Maybe we can't change the world. If you figured that out already, congratulations, you may be ahead of the game and me. I have a theory called the "Three Bucket List." It's not a list of the things to do before you pass from this earth.

Guru of management and non-profit entities, Peter Drucker, taught the rule of twos and threes. It has different applications, including we should never make more than two or three points if we want to communicate effectively. Following this advice, I believe all opportunities, issues and problems that we all face fit into one of three "buckets."

Bucket 1: The things we control;

Bucket 2: The things we influence; and

Bucket 3: The things we really can't do anything about.

Most of us spend an inordinate amount of time and energy fretting about that 3rd bucket of things we really can't do anything about. It is frustrating, unproductive, unhealthy, and does little to improve the world or advance our journey toward theosis and salvation. But boy do we know how to rant and rave about those 3rd bucket issues.

Don't get me wrong, into which bucket any particular issue belongs depends on who you are. Our Lord and Savior Jesus Christ did not have any 3rd bucket issues. If you are the President of the U.S.A., world peace may be in bucket 2 for you; but for most of us, it is a goal beyond our wingspan. Even the Apostles sometimes struggled with into which bucket a particular person, problem or issue should go. So it's OK if we don't always get it right at first.

My previous stewardship messages focused almost exclusively on the 1st bucket, namely, your ability to control living a life of a true Christian steward and making a difference in what you do. That is a

paramount part of each of our own, unique stewardship callings. We must make a difference where we can since stewardship is what we do with the gifts God gave us. That is uniquely personal because your gifts were given uniquely to you by your Father. And what you do with all those gifts is your gift back to Him and the others whom your gifts benefit. It doesn't get more personal than that.

So no excuses for 1st bucket issues. As the old Nike ad said: "Just Do It." Welcome to my "no whining" zone. If it's a 1st bucket issue, the only thing preventing you from dealing with it is you. Give thanks every day. Give back every day. Pay it forward everyday. Do the right thing every day. Fix what you can fix every day. Enjoy your life, and live your own unique stewardship calling every day.

As to bucket 3, give it a rest. Isometrics may improve your body strength, but worrying and fussing about the things you can't do anything about will only weaken you. How many Parish meetings have been derailed by obsessing about things we can't solve or the mistakes others made? I believe you can't change how you got to where you are, but you can change where you're going and how you will get there. I have wasted countless hours, energies and lack of productivity ranting and raving about things (and some people) I really can't do anything about. No more. I'm not getting any younger, and it isn't helping my soul.

For one moment, please imagine how your Parish would change if

we all stopped complaining about 3rd bucket issues we can't do anything about and learned to be more positive, productive and encouraging to those around us. By the way, learning to stop fretting about 3rd bucket issues is a 1st bucket opportunity because you can do that for yourself immediately. It really does make you feel better and brings you more peace.

It doesn't mean you shouldn't pray about those important, but seemingly impossible, issues. Just stop obsessing and worrying about them.

We should spend more time on the 2nd bucket things we can influence. Because of the unique gifts God has given you, you are inalienably able to influence an amazing number of people and things in your Parish/Metropolis/Archdiocese and you must focus on those things you can influence. We need to create a culture of stewardship over our gifts in our communities and uplift everyone with whom we interact.

In Luke 10:1, a holy charge was given to make 70 disciples. That is your 2nd bucket charge also. As a part of your unique stewardship calling, who will you recruit to the cause and what will you do to make your Parish/Metropolis/Archdiocese better? Into which Parish/Metropolis/Archdiocese ministry will you pour your enormous talents and energy? It doesn't matter where you are in life. You have gifts that can be used for God's greater glory and your salvation.

As my Holy Cross Seminary graduate son-in-law Paul (www.withpurposeofheart.net) reminded me that one of the hymns of Holy Tuesday admonishes us: "Come, O believers, let us labor with zeal for the Master. Since He distributes the wealth to His servants, **let each of us correspondingly increase the**

Continued on p. 12 >

Святий Димитрій Ростовський

11 грудня 1651 р. — 28 жовтня 1709 р.

Святий Димитрій (світське ім'я — Данило) народився 11 грудня 1651 р. в містечку Макарові Київського полку в сім'ї макарівського сотника Сави Григоровича Туптала, який потім був київським сотником (1682-1686). Батько святого прожив понад 100 років, причому в останній період свого життя був ктитором Свято-Кирилівського монастиря у Києві. Був похований біля Свято-Троїцького храму цього монастиря у 1703 р. Батько й мати (Марія Михайлівна) святого відзначалися глибокою релігійністю, і не випадково не тільки він, але й всі його чотири сестри (Олександра, Марія, Феодосія, Параскева) прийняли чернечий постриг, причому Параскева (померла у 1710 р.) була ігуменією Свято-Микільського Йорданського монастиря у Києві. Батьки святого щедро обдаровували київські храми й монастирі, в т.ч. й Києво-Могилянської Академії.

У 1660 р. батьки святого Димитрія внаслідок безперервних війн часів Руїни переселилися до безпечнішого Києва. Тут сім'я сотника Туптала оселилася у будинку навпроти південного фасаду Свято-Микільського храму на Подолі («Притиска»).

Св. Димитрій вчився спочатку вдома, а у 1662-1665 рр. (можливо, і дещо пізніше) був студентом Києво-Могилянської Академії. Він вчився блискуче, дуже багато читав і за короткий період свого студентського життя став уже зрілим науковцем, а свої таланти щедро використав у своїй діяльності на благо Православної Церкви. Глибока віра привела

його до твердого рішення присвятити своє життя служінню Господу, відмовившись від світського життя. У 17-літньому віці (!), 9 липня 1668 р. (за старим стилем) він постригся в ченці у Свято-Кирилівському монастирі у Києві. Постригав його кирилівський старець — колишній ректор Києво-Могилянської Академії, колишній ігумен Свято-Михайлівського Золотоверхого монастиря о. Мелетій (Дзик), який, до речі, був активним борцем за незалежність Української Православної Церкви від Московського Патріархату. Наступного, 1669 року, київський митрополит Йосиф (Нелюбович-Тукальський), якого московські воеводи не пускали до Києва, через що він перебував у Каневі, висвятив у канівській Свято-Успенській церкві молодого ченця на ієродиякона. У

1675 р. преосвященний Чернігівський архієпископ Лазар (Баранович) — колишній ректор Києво-Могилянської Академії — висвятив його в Свято-Троїцькому Густинському монастирі під Прилуками на ієромонаха і залишив при собі як проповідника.

Архієпископ Лазар чимало уваги приділяв протидії католицькій експансії і зібрав у Чернігові цілу плеяду православних богословів, серед яких вирізнялися колишній ректор Києво-Могилянської Академії о. Йоанікій (Галятівський) та Адам Зернікав. До них долучився і святий Димитрій, який був проповідником при чернігівській кафедрі.

Важливу роль у житті святителя відіграла його поїздка до Вільна та Слуцька, де він за підтримки колишнього ректора Києво-Могилянської Академії (в цей час білоруського єпископа) Феодосія (Баєвського) проповідував Слово Боже понад рік. Він став знаменитим проповідником. Послухати молодого ієромонаха до храму приходили маси людей. Його запрошували в різні православні монастирі, в т.ч. і до самого Києва. Однак з волі гетьмана Івана Самойловича він опинився у Свято-Микільському монастирі поблизу Батурина — тодішньої гетьманської столиці. Настоятелем цього монастиря був о. Феодосій (Гургевич). У Батурині, де знаходилася одна з найбагатших в Україні бібліотек, гетьманський архів, святитель розгорнув активну творчу працю. У 1680 р. він видав у Чернігові свою першу книгу «Руно орошенное, пречистая и преблагословная Діва Марія, или чудеса образа пресвятыя

Богородиці, бившія в монастирі Ільїнском черниговском», де було описано чудеса чудотворної ікони у Свято-Троїцькому монастирі у Чернігові. Твір перевидавався у Чернігові 7 разів протягом 1680-1702 рр., що було беззаперечним свідченням його надзвичайної популярності.

У 1681 р. архієпископ Лазар (Баранович) призначив святого ігумена у Спасо-Преображенський монастир у селі Максаках на Чернігівщині. Через рік його було переведено ігуменом у Свято-Микільський Крупицький монастир на місце о. Феодосія, котрий став ректором Києво-Могилянської Академії, а потім й ігуменом Свято-Михайлівського Золотоверхого монастиря. 26 жовтня 1683 р. він добровільно зрікається ігуменства, бажаючи присвятити себе чернечим подвигам та творчій богословській діяльності. На прохання архімандрита Києво-Печерської лаври, преосвященного Варлаама (Ясинського) він переселився у лавру і розпочав головну справу свого життя: написання «Четьї-Міней», тобто зводу життя святих за днями і місяцями церковного року. Цей задум прагнув звершити ще св. Петро (Могила), але смерть перешкодила йому втілити його у життя. Потім пробував звершити це архімандрит Іннокентій (Гізель), але й у цьому випадку смерть стала на перепоні. Архімандрит Варлаам, розуміючи, що йому навряд чи вдасться виконати цю фундаментальну працю, вирішив спертися на святителя Димитрія, який тоді був у розквіті фізичних сил. Над своїм головним твором святитель працював «нощеденственно» майже до кінця життя. За півтора року він написав «Четьї-Міней» за вересень — жовтень і частину листопада! Коли ж 10 листопада уві сні йому явився св. мученик Орест, чиє житіє написав святитель, то це було ним справедливо розцінено як добрий знак і як заклик продовжувати творчу працю над житіями, яка тривала цілих 20 років! Шлях до завершення цієї гігантської праці був би коротшим, але святитель займався не тільки житіями, а й виконував дуже важливі пастирські та адміністративні обов'язки...

1683 року йому явилася уві сні

св. великомучениця Варвара. Цей віщий сон теж був не випадковим. Пізніше (у 1691 р.) він знайде у Батурині мощі св. великомучениці, вивезені з палаючого Києва у 1651 р., й урочисто перенесе їх у Свято-Микільський монастир, де був ігуменом. У 1684 р. святитель Димитрій разом з архімандритом Варлаамом поїхав у Батурин вітати нового київського митрополита Гедеона (Святополк-Четвертинського), і той разом з гетьманом Самойловичем переконав Димитрія у необхідності знову прийняти на себе обов'язки ігумена Свято-Микільського монастиря (1686-1692). Тим часом він потроху завершив першу частину «Четьї-Міней» (за вересень-листопад) і віддав її до друку в топографію Києво-Печерської лаври у 1689 р.

Між тим Українська Православна Церква всупереч всім канонам була підпорядкована Московською Патріархією (1685). Розгорнувся процес нищення автономії Київської митрополії, українських православних традицій, обмосковщення УПЦ. Московський Патріарх Йоаким (Савелов), хоч і вчився в Києво-Могилянській Академії, завжди з неприхильністю ставився до українського духовенства, безпідставно звинувачував його у неправославних поглядах. Він навіть звелів палити книги відомих українських православних богословів, як «Виклад про Церкву Святу» Феодосія (Софоновича), ревно боровся проти «гносного обічая» голити бороду й стригти волосся. Щось таке, нібито «крамольне», Йоаким відшукав і у творі святителя Димитрія й зажадав нищення вже виданого тому «Четьї-Міней» й особистої цензури. Насправді Москва вирішила завести власну духовну цензуру, щоб і тут обмежити права УПЦ. В середині XVIII ст., коли свобода друку в Україні була остаточно задушена, «Четьї-Міней» зазнали нещадного московського цензорського втручання: зі збірки були вилучені не лише українські слова, але й розуміння українськими богословами церковних проблем, викидалися навіть цілі оповідання. Мова твору, що так захоплювала читача, у багатьох випадках була замінена штучно-казенним стилем, характерним для катерининської

епохи. Подібних «редакцій» зазнали й інші твори святителя, зокрема його проповіді «на українском наречіи».

Довелося св. Димитрію їхати разом з новим гетьманом Іваном Мазепою до Москви і там переконавати Патріярха у своїй правоті. Оскільки за освітою, знанням мов, талантом богослова, історика й письменника не було тоді рівних св. Димитрію, Патріярх дав йому благословення на продовження праці зі створення зводу житій святих. Святитель знову складає з себе ігуменські обов'язки і береться за продовження житій. У 1693 р. ним була завершена й друга частина твору (за грудень-лютий), яка побачила світ 1695 року.

З волі св. Феодосія Углицького св. Димитрію було довірено стати ігуменом монастиря свв. апостолів Петра й Павла у Глухові (червень 1694 р. - січень 1697 р.), потім протягом короткого часу (лютий-червень 1697 р.) — Свято-Кирилівського монастиря у Києві. У липні 1697 р., на прохання св. Іоанна (Максимовича), він (уже як архімандрит) переїхав до Єлецького Свято-Успенського монастиря в Чернігові, а потім став архімандритом Спасо-Преображенського монастиря в Новгороді-Сіверському (1699-1701).

У 1700 р. вийшов з друку вже третій том житій святих, одночасно святитель почав писати скорочений їх варіант — «Мартиролог...» А писати йому ставало все важче... Церкві він був потрібен і як письменник, і як мудрий пастир, і як блискучий проповідник. Його хотіли мати за ігумена найкращі монастирі Гетьманщини. За Волею Божою він щасливо довів до кінця свою найважливішу книгу, останній (4-й) том якої вийшов з друку у 1705 році. Завершилося написання унікальної церковно-історичної енциклопедії, яку й цілі колективи вчених не сила були створити! Крім «Четьї-Міней» святитель зробив скорочений переклад Святого Письма, скорочену версію Києво-Печерського патерика, написав велику кількість проповідей, повчань, досліджень з історії Церкви, богослов'я, богослужбових праць, драматичних і мемуарних творів. Якби вдалося видати зібрання тих творів святого Димитрія, які

збереглися, то знадобилося б не менше 30 томів по 600-700 сторінок кожний.

У 1701 році у житті святого Дмитрія стався різкий злам. За наказом царя Петра I його було забрано з рідної України до Москви і 23 лютого висвячено на митрополита Сибірського і Тобольського. Ця вимушена й тяжка поїздка підірвала його здоров'я. Св. Дмитрій дуже сильно захворів і лежав у келіях Чудова монастиря, через що не зміг виїхати до Сибіру. Враховуючи стан здоров'я святителя, його фактичне заслання було дещо послаблено: його перевели в Ростов Великий, де він став митрополитом Ростовським і Ярославльським (весна 1702 р.). Тут, далеко від Батьківщини, у чужому оточенні, він не втратив сили духу. Чимало сил забирала боротьба з розколом. Святитель навіть написав цілу книгу, у якій доводив помилковість позицій противників Патріарха Никона. Писав він тексти служб на честь чудотворної ікони Казанської Божої Матері, свв. мучеників казанських тощо. У 1704 р. він переклав у нову раку мощі свв. князів Федора Смоленського та його синів Давида й Костянтина. Довелося займатися вихованням у православному дусі не тільки мирян, але й духовенства. У двох його збережених обіжних (окружних) посланнях він доводить місцевим священикам гріховність порушення таємниці сповіді, неприпустимість

полишення ними помираючих без сповіді та Святого Причастя тощо. Розуміючи, що одних циркулярів тут замало, святий Дмитрій відкрив у Ростові духовну семінарію (другу в Росії), активно проповідував, об'їжджав єпархію. Всі кошти, що належали йому як митрополиту, він, людина скромна й лагідна, віддавав на бідних та на духовну семінарію. У нього не було навіть коней, щоб кудись виїхати.

Здоров'я святого погіршувалося. На нього впали нові випробу-

вання. У 1705 р. було закрито духовну семінарію, яку святий відкрив з такими труднощами. Потім дійшла звістка про Полтавську поразку гетьмана Мазепи, з яким св. Дмитрій завжди був у дружніх стосунках. Перед Великоднем 1707 р. св. Дмитрій написав заповіт... Помер він під час молитви в ніч з 27 на 28 жовтня 1709 р. Був похований 25 листопада. Панахиду за його заповітом відправив Стефан (Яворський), його друг ще з часів навчання в Києво-Могилянській Академії, який промовив пророчі слова: «Свят, Дмитрій, свят». Восени 1752 р. митрополит Ростовський і Ярославльський св. Арсеній (Мацієвич) відкрив нетлінні мощі святого Дмитрія, біля яких стали відбуватися чудесні зцілення. Він же розпочав роботу з канонізації святителя, що й було звершено 22 квітня 1757 р. Святі мощі було покладено у срібну раку й перепоховано у соборній церкві Зачаття Богоматері Сітасо-Яковлевського монастиря у Ростові.

Православна Церква відзначає день пам'яті св. Дмитрія Ростовського двічі: 21 верес. (4 жовт.) і 28 жовт. (11 лист.). Його ім'я вшановується багатьма українськими православними храмами. Одним з перших, де було освячено престол на честь Дмитрія Ростовського, був Свято-Микільський храм («При-тиска») у Києві (1759).

► *Continued from p. 9*

talent of grace that we received. Let one acquire wisdom by means of good deeds...and let another disperse his wealth to the poor. And so let us increase that which was lent to us, so that as faithful stewards of grace we may be counted worthy of the Master's joy."

That hymn says it all. It's about taking the gifts that God has given us and focusing our energies on the things we can control or influence for God's

greater glory and for the achievement of our unique stewardship calling and our salvation.

You are called to fix 1st bucket issues which you control, and work diligently on the things you can influence in the 2nd bucket. Instead of wasting any energy griping about 3rd bucket issues you can't do anything about, save your breath for prayer and cooling soup. Do something today in gratitude for Christ's redeeming love and to help prepare your soul for salvation! May God bless you as you

pursue your own unique stewardship calling. Stay on The Path and enjoy the journey. (SOTPAETJ)

¹ By day, Bill Marianes is a partner in the Atlanta office of an international law firm. By calling, he is a stewardship evangelist. To learn about his "Igniting the Flame of True Christian Stewardship" program that helps Parishes reorganize themselves to become stewardship driven and re-energize their faithful to implement true Christian stewardship and live their callings, please contact Bill at sotpaetj@gmail.com or through his website www.stewardshipcalling.com Copyright © Bill Marianes 2012

“Добре ім'я ліпше, ніж великі багатства”

(Прип. 22,1)

Кожен із нас прагне стати мешканцем Царства Небесного. Але потрібно зрозуміти, що Царство Небесне всередині на і навколо нас. На жаль, наш час – це царювання людини, царювання речей, царювання земних сил. Це все закриває Бога, витісняє Його. Хто може зрозуміти, що Бог є Той, Ким Він є: що все існує тільки через Нього і щезло би, як тінь, якщо би Він тільки відвів свою руку. Чи ми можемо зрозуміти, що ми є Його творінням, Його образом і подобою? Проте дуже часто ми ставимо себе на місце Бога, ми творимо суд нашим ближнім.

Кожен із нас нерідко бував свідком, а навіть брав участь у обмовах, не задумуючись над тим, що поповнює гріх. Господь Бог дав нам дар мови, щоб ми могли порозумітися з нашими ближніми, тож Господь наказує нам завжди говорити правду й застерігає перед усяким словом чи свідченням, які могли б пошкодити ближньому, його доброму імені та славі.

На світі бувають різні цінності, якими люди дорожать. Вони можуть бути чисто матеріальні, як от маєток, гроші, золото, будинки чи різні підприємства; і цінності нематеріальні, духовні, як-от знання, мудрість, слава, добре ім'я, чеснота і т.п.

Добре ім'я, честь і слава — цінне добро. Добре ім'я, честь і слава цінніші над усі скарби на землі. У св. Письмі Старого Завіту сказано: „Добре ім'я ліпше, ніж великі багатства” (Припов. 22,1). Св. Апостол Павло так цинив своє добре ім'я і славу, що сказав: „Волю бо радше вмерти, ніж щоб хтось знівечив оту мою славу” (1 Кор. 9., 15).

Сам Господь Бог вложив у

людське серце почуття честі. Ми з тим почуттям родимося. Тому почуття честі й доброго імені ми стрічаємо у всіх людей, усіх станів і в кожному віці. Це вже можна зауважити і в малих дітей. Кожна людина, навіть нечесна, хоче видавати себе за чесну.

Боязнь сорому перед людьми є якраз впливом цього природного почуття честі. Кожний боїться неслави і рум'янець стиду вкриває його лице, коли чує, що люди щось недоброго про нього говорять. Деколи той сором такий великий і болучий, що людина не може його пережити і накладає на себе руки. Час від часу часописи подають у своїх новинках про таких людей, що покінчили самогубством, коли вийшли наверх їхні нечесні діла: високі державні урядовці, директори банків, зведені дівчата, військові офіцери і т. ін.

Добре ім'я, честь і славу нелегко набути, бо це справа не кількох днів чи тижнів, але багатьох довгих літ і, навіть, цілого життя, але дуже легко можна їх назавжди утратити.

Маємо не тільки право дбати про своє добре ім'я, але і його боронити, якщо хтось неслухно заподіяв нам якусь неславу. Тут сам Христос дає нам найкращий приклад, як стати у своїй обороні. Коли Христос на суді високої жидівської ради на запит первосвященника дав правильну відповідь, і один зі слуг, якому ця відповідь не сподобалася, ударив Його в лице, тоді Ісус сказав:

„Як я зле сказав, доведи, що воно погано. А якщо добре, то навіщо мене б'єш?” (Ів. 18,23).

Св. Апостол Яків говорить про шкоду та гріхи, що їх вчиняє людський язик: „Язик — член маленький, — каже він, — а хвалиться великим. Глядіть, який вогонь малий, а запалює величезний ліс. І язик — вогонь, світ неправди... Усякі роди диких звірів та птахів, гадів та морських потвор були приборкані і приборкуються людським хистом. Язика ж ніхто з людей не може вгамувати: він - зло, що спокою не знає, наповнений смертельною отрутою” (Яків 3, 5-8). Два найбільші та найчастіші гріхи язика – це обмова й очорнення.

Обмова — це виявлення без слушної причини правдивих, але таємних лихих діл ближнього. Хтось може мати особисті затаєні хиби або гріхи, але через те він ще не тратить права до публічної слави. А це тому, бо кожний з природного закону має право до честі й доброго імені. Обмова — це руйнування доброго імені й доброї слави ближнього. Та може хтось сказати: „Але це була правда”. І правди не можна говорити, якщо вона шкодить славі ближнього. Про шкоди, що їх довершує язик, читаємо у св. Письмі Старого Завіту: „Удар батогом залишає смугу, удар язиком — ламає кістки. Від гострого меча полягло багато, але не стільки, скільки впало від язика” (Сирах 28, 17-18).

Коли Христос за кожне пусте слово грозить Божим судом, то що ж тоді сказати про гріх обмови? Обмовою грішить не тільки той, хто когось обмовляє, але й той, хто радо слухає обмови. Одне правило каже: „Хто інших обмовляє, той має злого духа на язичі, а хто слухає обмови, має злого духа у вусі”. Не тільки живі люди мають право до доброго імені і

слави, але й померлі. Тому одна старовинна засада каже: „Про померлих говорити або добре, або нічого“. Померлі вже стали на Божому суді.

Очорнення це найбільший і найтяжчий гріх з усіх гріхів язика. Вже саме слово вказує на те, що щось є чисте чи біле, а ми робимо його чорним. Очорнення полягає в тому, що хтось свідомо приписує комусь такі провини чи гріхи, які він сам вигадав з наміром пошкодити йому на славі. Очорнення поповнила жінка Потифара обвинувачуючи Йосифа, що він хотів її насилувати, хоч це було очевидно неправдою. Подібно ї жиди очорнили Христа перед Пилатом, що Він бунтує народ і каже не платити податків кесареві, що було неправдою. Очорнення — це гріх проти правди, проти справедливості і проти любові ближнього.

В одній парафії одна зловна жінка тяжко очорнила доброго й невинного священика, її очорнення так на нього подіяло, що він дістав інфаркт і лежав смертельно хворий. Жінка, що його невинно очорнила, маючи докори сумління, приходиться до нього і просить прощення за свій гріх. „Жалую за все і перепрошую, каже вона — і я хочу завдану кривду направити“. Священик витягнув подушку з під голови, дає їй і каже: „Візьми цю подушку, йди на церковну вежу і висип з неї пір'я“. Вона так зробила і знову прийшла до нього. А він до неї: „Тепер іди й позбирай пір'я знову до подушки“. А тоді вона: „Цього не можу зробити, бо вітер уже розніс пір'я на всі сторони“. Тоді вона, з умираючих уст, почула: „Це правда, що розсипане пір'я вже не можна позбирати, так також неможливо, щоб ти привернула мою добру честь і славу. Гріх очорнення твого язика зруйнував моє життя. Я вмираю, а тобі хай Бог простить. Хай моя смерть буде пересторогою для інших, яким великим злом є гріх очорнення“.

Осуджування – це сильне переконання про гріх нашого ближнього без слушної й розумної причини. Наприклад, гордий фарисей на молитві в храмі уважав

митаря за великого грішника; приятелі багатостраждального Йова думали, що Бог покарав його за великі гріхи. Тільки один Бог знає наскрізь людське серце, тому тільки Він має право судити кожного. „Один лише Законодавець і Суддя, — каже Апостол Яків — який може спасти і погубити. Ти ж хто такий, що судиш ближнього?“ (Як. 4,12).

Підозрівання буває тоді, коли хтось підозріває когось про якусь справу або гріх, не маючи до того достатньої причини. В підозрі можна дуже легко помилитися і зробити комусь велику кривду.

Сіяння незгоди – це обмова або й очорнення з наміром порізнити особи, які живуть у любові й згоді.

Одна багата родина мала звичай часто справляти в себе гостини для своїх приятелів. Ці приятелі часто в очі вихвалювали попід небеса господарів дому, але поза очі їх різко осуджували. Пані дому хотіла переконатися, чи ці похвали гостей справді щирі, чи може це лише пусті компліменти. Тому одного дня, поки гості зійшлися, вона помістила у гостинній кімнаті магнітофон на невидному місці. Наступного разу при кінці гостини пані дому попросила гостей, щоб послухали цікаву записку на магнітофоні. Всі радо годяться. І що діється? Вони слухають і своїм вухам не вірять: це ж їхні слова, розмови, жарти. Пані посміхалися з господині дому, з її поведінки, одержі й зачіски, страв і напитувків. Подібна була й критика чоловіків щодо господаря дому. Рум'янець стиду покриває обличчя гостей, деякі пані зі стиду

мліють, а інші прямо тікають з дому. Магнітофон сказав усю правду! Може нас ніхто не підслухує, але Боже вухо завжди нас чує.

Наслідки наших обмов деколи бувають прикрі, болючі й руйнівні. Вони стають причиною непорозуміння між людьми, ворожнечі й ненависті, руйною згоди й любові. А нас самих за гріхи язика чекає Божий гнів і суд. У св. Євангелії сказано: „Не судіте, щоб вас не судили; бо яким судом судите, таким і вас будуть судити“ (Мат. 7,1).

Дорогі у Христі, наші серця переповнює жаль за Ісуса Христа, за Його муки, Його терпіння які завдають Йому вояки, законотелі, фарисеї та ті люди які стали свідками тих страшних терпінь. Нерідко ми навіть можемо заплакати, коли роздумуємо над розп'яттям Ісуса Христа. Але в той самий час нерідко ми самі засуджуємо наших ближніх, бичуємо їх своїм язиком, вінчаємо терням своїх слів, пустими балачками б'ємо їх по щоках, і в кінці кінців їх розпинаємо.

Стараймося жити духом віри і дивитися на наших ближніх духом віри. Ми маємо бачити в них Божих дітей і навіть самого Ісуса Христа, що каже: „Усе, що ви зробили одному з моїх братів найменших — мені зробили“ (Мат. 25,40). І що ж ми зробили своєму ближньому, а одночасно і Христові: чи вчинили добро, а чи може невинно звинуватили, бичували, а в кінці розіп'яли...

Пам'ятаймо, що нема любові Бога без любові ближнього, і де є гріхи язика, там нема любові ближнього. Треба, щоб ми бачили свої провини й гріхи. І до всіх нас каже Христос: „Чого ти дивишся на скалку в оці брата твого? Колоди ж у власні оці ти не добачаєш“ (Мат. 7,3)... Хто з вас без гріха, хай перший кине каменем“ (Ів. 8,7). Хай нашою засадою буде: Ніколи нічого такого не говорити про неprisутніх, чого б ми не мали відваги сказати їм в очі.

о. Микола Г.

Ukrainian Orthodox Church of the USA Reaches Out to Wounded Ukrainian Soldiers

For many Americans, the ongoing war in Eastern Ukraine seems like a distant event that rarely reaches into their lives. But at the parish communities of the UOC of the USA, every single Sunday, the congregations come face to face with stories of people wounded in that war and offer prayers, conversations, concern, and a bit of healing for the souls at the places of worship.

I am writing these words at 11:33pm in the city of Lviv, reflecting upon the hours of the day just passed. For the last five days I have been blessed and commissioned by the Church to deliver the financial aid to the refugees and victims of the ongoing conflict in Ukraine. However, today's visit touched the very core of my spiritual, emotional and moral being...

When a person (a soldier) steps on an explosive device, his whole world explodes. Even when he lives and is promised recovery, life for him and his family gets shaken to the very foundation. This was my experience as a chaplain in the US Army Chaplain Corps. I did not take any active action in the war zone, but the instructors at the Chaplain's School at Fort Jackson, SC were well versed and taught us to recognize the pains of not only physical suffering, but most importantly the psychological and spiritual effect that any war has upon an individual. While I served as a chaplain, I met people that fought in active war zones, lost their fiends and loved ones. However, today's experience in Ukraine brought my training and personal feelings to a major spiritual test.

With the help of Metropolitan Makariy of Lviv Archdiocese of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church, I visited the Military Medical Clinical Center of the Western Region in Lviv, Ukraine. Since the beginning of

the armed conflict this military medical facility treated thousands of war-wounded service members. It is also a well-equipped facility that provides complex care for wartime traumatic bodily injury patients.

The visit to the hospital began with the 30 minute meeting with the coronel Ivan Hayda, who is the chief administrator of the hospital and one of the main physicians of the facility. I quickly learned about the challenges and blessings that the military installation is faced with on the daily basis. The needs for modern medical equipment is real, yet the compassion of the doctors and medical personnel is spiritually uplifting. Here and now, the need is real – the human life is treated as the most sacred gift from God.

Leaving for Ukraine, I thought - how could we not want to reach out to these men and women, their families and the medical personnel who care for them? I am so grateful and blessed to know that our Ukrainian Orthodox Church of the USA draws people who want to live out their faith. So many people in our parish families want an opportunity to help. My presence in Ukraine, right in the middle of refugee residences and military hospital – are possible because the clergy and the faithful of the Church wanted to help and to make it possible.

...There are wounded warriors with fractured families and fractured lives. There are also myriad caregivers working hard to provide healing. The ability to blend a warm meal with fellowship and camaraderie is a foundational element of many spirit-filled communities. To blend the communities of warriors and healers with a meal, - and our Church family is part of it – is a profound joy!

About 400 wounded soldiers are in the hospital wards. Brought to the hospital by Metropolitan Makariy and later escorted by Very Rev. Fr. John Haluszczak of St. Vladimir Ukrainian Orthodox Church of Pittsburgh, PA I visited many of these young men. As a bishop of the Ukrainian Orthodox Church of the USA I prayed with some of them, were able to converse with the family members and medical staff; yet, not words of encouragement could take the pain away from the face of the 20 year old Andriy, or a bit older Oleksiy, or a younger Oleksander, or a hardly recognizable Oleh (whose body suffered 45% of burns), or Andriy, who is missing his left leg and one could see the bullet entries on his chest...

... I walked out with tears in my eyes... Yet the ministry of the Church must be completed, and so it was... Soldiers and their family members received financial assistance from the Church based on the needs and the recovery time.

... As the day went by I thought of my military training and the story of a soldier who served his nations with pride and sacrifice. After some six years of retirement all of a sudden he was paralyzed from the shoulders down. I thought about his story of fighting for life. He said that, following the medical procedures; first year was a struggle just to survive. It's just what some of the young Ukrainian soldiers

are experiencing...

I talked to them about the power of prayer and keeping a positive attitude, and with the help of their family and friends, they're going to realize they can have a wonderful life, even with some physical limitations. As an example, maybe before you got hurt you could do 10,000 activities and after, you can only do 6,000 activities – 6,000 activities is a lot of things you still can do. It depends on how you look at things....

At the hospital, the medical professionals keep the conversation light. But they also try to let the men know they have to be strong. ...You can never let negative feelings come in because it takes all your strength to deal with your injuries. You can't let negative feelings sap your strength...

Parts of several of the soldiers' experiences come from their faith in God and the strong belief that God answers prayers. When we prayer, they closed their eyes and from time to time once could see a tear rolling down the face of someone's child, the face of a soldier, the face of a child of God...

It is now 01:09AM on Saturday, August 16, 2014 and I am finishing the lines of this reflection. As a Church - We are a community with so many resources – spiritual, economic and emotional. We are wealthy in many ways... lots of people there have a lot to give, especially to those who have given so much of them in the service of their country...

I am thinking of a sum of about \$100.000 donated since the beginning of the armed conflict in Ukraine.

I am thinking of so many clergy and parishioners of the Ukrainian Orthodox Church of the USA that have given of themselves, through their financial donations to the Charitable Aid to Ukraine Fund, whether through the Church's Consistory Office of Christian Charity or the ministry of St. Andrew Society.

I am thinking of a lady, who recently sent \$5 out of her retirement to help someone's child in the hospital in Ukraine.

To all of you, my beloved brothers and sisters in Christ – thank you for your compassion, love and prayers. May God bless all of us!

+Daniel,

By the Grace of God your bishop and brother in Christ

УПЦ США Допомагає Пораненим Українським Солдатам

Українська Православна Церква США відзивається з Допомогою до Поранених Українських Солдатів

Для багатьох американців, довготривала війна на Сході України здається далекою та чужою для них подією, яка тільки частково торкається їхнього життя. Але в парафіяльних громадах УПЦ США вірні, які на власні вуха чують від поранених у цій війні жahlіві історії, кожної неділі приходять до храмів Божих, щоб помолитися, висловити своє занепокоєння та загоїти свої душевні рани.

Я пишу цю статтю в 11:33 години вечора у місті Львові, роздумуючи над щойно пережитим днем. П'ять днів назадя отримав благословення та доручення від нашої Церкви, щоб доставити фінансову допомогу біженцям та постраждалим від тривалого конфлікту в Україні. Сьогоднішній візит торкнувся найпотаємнішого куточка мого духовного, емоційного і морального ества...

Коли людина (солдат) настауває на вибуховий пристрій, його увесь світ вибухає. Навіть коли він залишається живим та успішно ви-

здоровлює, його життя та життя цілої родини зазнає великого потрясіння. Таким був мій досвід, як капелана Американської Армії. Я не брав ніякої участі в зоні військових дій, але інструктори Капеланської Школи міста Форт Джексон, Південна Кароліна будучи добре обізнаними, навчили нас розпізнавати різного виду біль: не тільки фізичний, але й також психологічний і духовний, яких будь-яка війна завдає людині. Під час мого служіння як капелан я зустрів людей, які воювали в активних військових зонах, і які втратили своїх друзів та рідних. Проте, сьогоднішній досвід в Україні поставив моє навчання та власні почуття перед великим духовним випробуванням.

З допомогою Митрополита Макарія, Львівської Єпархії Української Автокефальної Православної Церкви, я відвідав Військово-медичний клінічний центр Західного регіону у місті Львів,

Україна. Від початку збройного конфлікту ця військова медична установа лікує тисячі поранених військовослужбовців. Також, цей заклад є добре обладнаний усім необхідним, щоб забезпечити відповідний догляд пацієнтів, які зазнали тілесних травм на війні.

Візит до лікарні почався 30-ти хвилинною зустріччю з полковником Іваном Гайдою, який є головним завідувачем лікарні та одним з головних лікарів. Я швидко зрозумів усі випробування та благословення, з якими ця військова установа

зустрічається кожного дня. Потреба сучасного медичного обладнання є необхідною; лікарі та медичний персонал є доброзичливими та співчутливими, що духовно зворушує. Тут і тепер, потреба є необхідна - людське життя є найбільш священним даром від Бога.

Вирушаючи на Україну, я роздумував - як можна не хотіти звернутися з допомогою до цих чоловіків і жінок, їх сімей та медичного персоналу, які піклуються про них? Я вдячний та благословенний тим, що до нашої Української Православної Церкви США належать люди, які хочуть практикувати свою віру. Багато людей в наших парафіяльних громадах шукають можливості як допомогти іншим. Моя присутність на Україні в центрі тимчасового проживання біженців та військовому госпіталі стала можливою тільки завдяки бажанню духовенства та вірних Церкви допомогти у цій благодійній справі та втілити її в реальність.

... Тут знаходяться поранені воїни з розлученими сім'ями та розбитим життям. Також тут є багато одруженого персоналу, який невтомно працює задля швидкого виздоровлення поранених. Можливість поєднати гарячу їжу з спілкуванням і товариством є основоположним елементом багатьох духовно-релігійних громад. Поєднати воїнів, медичний персонал та їжу - частиною чого стала наша Церковна родина - є велика радість!

Близько 400 поранених солдат знаходяться в лікарняних палатах. Привезений до лікарні Митрополитом Макарієм в супроводі протоієрея Івана Галушняка - настоятеля парафії Святого Володимира Української Православної Церкви в Пітсбурзі, Пенсильванія, я відвідав багато з цих молодих людей. Я, як Єпископ Української Православної Церкви США мав змогу помолитися з ними, поговорити з членами сім'ї та медичним персоналом; все ж таки,

ніякі слова підбадьорення не можуть забрати біль від 20-річного Андрія, або трохи старшого Олексія, або молодшого Олександра, або ледь впізаного Олега (45% тіла котрого постраждало від опіків), або Андрія, який втратив ліву ногу і в якого на грудях залишилися сліди від куль...

... Я вийшов зі сльозами на очах ... Та все ж місія Церкви повинна бути виконана до кінця, що і сталося... Солдати та члени їх сімей отримали необхідну фінансову допомогу від Церкви беручи до уваги потреби та час виздоровлення кожного зокрема.

... В кінці дня, я роздумував над своєю військовою підготовкою та історією одного солдата, який служив своїй нації з гордістю та жертвністю. Після майже шести років, як цей солдат вийшов на пенсію, раптом він був паралізований від плечей вниз. Я роздумував про його історію боротьби за життя. Він сказав, що після медичних процедур; перший рік був боротьбою за виживання. Це в дійсності те, що деякі з молодих українських солдат переживають тепер...

Я говорив з ними про силу молитви і збереження позитивного духу, і що з допомогою своїх сімей та друзів, вони зрозуміють, що зможуть мати чудове життя, навіть з деякими фізичними обмеженнями. На приклад, можливо перш ніж ви отримали травму ви могли зробити 10 000 різних речей, а тепер ви можете робити тільки 6 000, але навіть ці 6 000 - які ви ще можете робити є багато. Все залежить від того, як ви дивитесь на речі...

У лікарні, розмови лікарів завжди позитивні та сповнені надій. Вони також намагаються дати пораненим зрозуміти, що вони повинні бути сильними ... Ви ніколи не можете дозволити негативним почуттям заволодіти вами тому, що вони забирають у вас усі сили, які вам необхідні для лікування травм. Ви не можете дозволити негативним почуттям зробити цього...

Частина досвіду солдатів, який вони здобули, приходить від їхньої віри в Бога і те, що Бог відповідає на молитви. Коли ми молилися, вони закривали очі і час від часу, можна було бачити як сльози котяться в низ по обличчі - обличчі чийсь дитини, обличчі солдата, обличчі дитини Божої...

Зараз 1:09 година ранку, субота, 16 серпня 2014 року, і я закінчую свої роздуми. Як Церква - Ми є громада з багатьма можливостями - духовними, матеріальними та емоційними. Ми є багатими багато в чому ... багато людей мають можливість зробити пожертву, особливо для тих, хто віддав себе на служіння своїй країні...

Нашою Церквою було зібрано близько \$100,000.00 від початку збройного конфлікту в Україні.

Я особисто знаю багато духовенства та вірних Української Православної Церкви США, що зробили фінансові пожертви на Благодійний Фонд Допомоги Україні, як через Консисторійний Офіс Християнської Благодійності, так і безпосередньо через Товариство Святого Андрія.

Я згадую одну жіночку, яка недавно надіслала \$5.00 з свого пенсійного фонду, щоб допомогти чийсь дитині в лікарні на Україні.

Дякую усім вам, мої дорогі брати і сестри у Христі за ваше співчуття, любов та молитви. Нехай Бог благословить усіх нас!

+Даниїл,
Ласкою Божою Єпископ та брат у Христі

Despite Daily Dangers, Ukrainian Orthodox Church of the USA Assists Eastern Ukraine's Refugees

When Ukrainian citizens took to the streets in November of 2013 to protest the ruling government, they could not have imagined the wave of political and economic events that would soon follow. Yet, the free spirit of Ukrainian citizens welcomed the days of suffering and the sacrifice of human life for the sake of God-given freedom of Ukrainian people throughout the world, and especially in their own homeland.

Since then, Ukraine has fallen into an intense conflict that has already forced nearly thousands of people to flee the Eastern part of the country, and displaced millions more from Crimea and throughout Ukraine.

Innocent lives have been lost and families have gone from living relatively comfortable lives to living in poverty and hunger in what is currently one of the most severe humanitarian crises in the world.

"They destroyed our houses and we left carrying nothing – no money, no food, no clothing," relate Maria and Yaroslav, a Ukrainian refugee family of five from Kramatorsk, now living in Kocubynks village, outside of Kyiv.

With the blessing of His Eminence Metropolitan Antony, the Primate of the Ukrainian Orthodox Church of the USA, His Grace Bishop Daniel, the President of the Consistory of the UOC of the USA, traveled to the village of Kocubynsk, Kyiv Region of Ukraine in order to meet with over 160 refugees from Eastern Ukraine that temporarily reside at LOGOS Christian Center under the spiritual leadership of Very Rev. Mykola Ilnytsky, a pastor of Holy Transfiguration Ukrainian Orthodox Sobor (UOC-KP).

Bishop Daniel, escorted by Very Rev. John Haluszczak od St. Vladimir Ukrainian Orthodox parish of Pittsburgh, PA met with some 170 women, children and men that found temporarily housing outside of the capital of Ukraine – Kyiv.

Fr. Mykola Ilnytsky, a local pastor

of Kocubynsk village welcome His Grace Bishop Daniel to the LOGOS center, showing the hierarch the living conditions so 170 individuals residing in about 20 rooms of the center. "We only have the things that we were wearing, that's all..." mentioned Slavik, a resident of the center that received financial assistance from the faithful of the Ukrainian orthodox Church of the USA.

Today, Slavik's family and four other families are squeezed together in a large one-bedroom apartment at the LOGOS center, run by Fr. Mykola and a few volunteers. The adults seek out jobs every day and occasionally get hired for various positions as day laborers at the local street markets, grocery stores, etc.

Together, these families have been benefitting from the generosity of the local community and donations received from St. Andrew's Society of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

Unfortunately, these are a few success stories. In Eastern Ukraine there are many families like the above

mentioned who are not able to remain in the terrorist occupied zone due to health problems, security concerns, or lack of available services.

Speaking to the group of refugees, Vladyka Daniel shared with them a concern of the entire membership of the UOC of the USA for Ukrainian nation for the wellbeing of Ukraine, and presented a brief overview of the charitable ministry of the Church among the residents of Ukraine. Bishop also learned about the numerous individuals that have left their homes and reside in various medical institutions of Kyiv region, seeking immediate medical assistance. Being able to offer financial assistance of the UOC of the USA to those in attendance, His Grace also designated some funds for additional medical attention of those that are in the medical recovery centers. In conclusion, His Grace reflected: "Aware of the gravity of the Ukrainian refugee situation and the inhuman conditions in which many of them live in their own homes, the Ukrainian Orthodox Church of the USA, over and above her own commitment, considers it her task

When fire strikes: some lessons learned

by Fr. Anthony Perkins

Two years ago, during the pre-dawn hours of the feast of St. Michael the Archangel, the parish of St. Michael in Woonsocket suffered from a terrible fire. It got up into the rafters and destroyed the roof. It was only due to the bravery and proficiency of the firefighters that it was kept from being a complete loss. Through your prayers, the intercession of our patron and all the saints, and the grace of God, we hope to begin worshiping in that building again in just a few months. What I want to do now is share some of the lessons we have learned both through our own experience and the experiences of other parishes whose members have shared their stories with us.

Practical things to do before disaster strikes (i.e. RIGHT NOW):

1. Have an SOP for Fire Prevention. Prevention requires more than just good habits; it requires that rules and procedures are written down, propagated, and enforced.

2. Check your insurance. Do a common sense audit of your insurance; some things that save money on premiums (e.g. coinsurance) may be penny-wise and pound foolish.

3. Foster love and community in your parish. The stress of disasters magnifies the strengths and weaknesses of people and communities. A healthy, loving, and united parish can thrive under stress;

a sick parish is likely to suffer and die. When disaster strikes, it is too late to get into shape: you either reap the benefits of good preparation or suffer high costs of laxity. This includes having reliable and spiritually-mature people who are actively committed to Christ and the spiritual well-being of the parish in positions of leadership.

Practical things to do when disaster strikes:

4. Immediately call your bishop and key leaders of the parish. Don't try to handle the crisis alone. Things

will get and stay incredibly busy and stressful for a few days. You will need help getting everything done; more importantly, you will need the spiritual protection of your bishop and the Church.

5. Take advantage of the media. Newspapers, radio stations, and television stations will send reporters: have your best on-message communicators speak with them. This is a great opportunity to witness the power of Christ within your community. You should also solicit prayers and support from the community. Stay

Continued on p. 20 >

> *Continued from p. 18*

to make public opinion aware of this serious issue. We strongly believe that this tragic situation cannot and should not persist..."

Tears of gratitude and smiles of children bid farewell to Bishop Daniel and Fr. John as they left the temporary refugee center and began their journey to the Western Ukraine in order to meet with the families of the fallen Maydan participants and

wounded soldiers of the Ukrainian Army.

Please note that the Ukrainian Orthodox Church of the USA has been responding to the ongoing conflict in Ukraine by providing food, shelter and other emergency assistance to refugee families and displaced families of Eastern Ukraine, as well as the orphanages with severely handicapped children. In fact, this

is the third trip that the Church commissions her bishop to deliver financial, material and spiritual support to those in need.

Prayers and support continue to be urgently needed for those in need of Ukraine. Please return to the web site of the Ukrainian Orthodox Church of the USA in order to read more about the Church's Aid to Ukraine.

positive. Be sure to plug the first responders!

6. Do not let your insurance company's emergency services contractors exceed their mandate.

The only things that need to be done once the fire is out are: 1) cover the building (assuming it is not a total loss; for us, this meant covering the the roof with rubber tarps and the missing windows with plywood), 2) secure the building (for us, this meant a temporary fence), and 3) dry out the building. Emergency service contractors are equipped to do much more and will try to get started on rebuilding: don't let them. Everything other than covering, protecting, and drying should be planned slowly and bid out using your normal parish processes.

7. Hire a "Public Adjuster" and let him do his job.

This will slow down the process of getting your insurance settlement, but he will protect your interests during the process and get you a better settlement. This is likely to be your first time going through this process and you need someone who has your interests in mind to guide you through it. Trusting your insurance company (even if you like your agent) is naive and will cost your parish a lot of money.

8. Don't cut back on services.

You are about to be hit by the devil and all his hosts. This requires more worship and prayer, not less.

Practical things to do during the discernment and re-building process

9. Validate (and heal) the pain.

Many people have a visceral reaction to their church being damaged: this is real and should not be discounted. While it is a time to teach community and the real meaning of Church, do NOT set this against worship in the church building (some people will – gently correct them). The church is not just a place where the people worship any more than the body is just a place where the soul and mind reside: it is sanctified space. Validate the pain and use the experience to teach the realities of the Orthodox Way. Guide your people through the healing process as you would guide them through the loss of a loved one. You can hear the words I shared that

morning at liturgy on our YouTube channel (<https://www.youtube.com/user/StMichaelUOCRI>). Below, you can read the homily I offered the first Sunday after the fire (the first time most of us had gathered together in prayer).

10. Guard against divisions.

This has to be the priest and lay leadership's first priority. It's more important than budgets, paint colors, icon styles, and everything else on the list. There are a million little things that will come up, any one of which can become the thing that people take sides over. Once people take sides, those sides are likely to become polarized (the most common ones are historical "Hatfield and McCoy" and the "old/nashi vs. new/ne-nashi" divisions). And once this happens, the parish will cease witnessing the unity of the Gospel of Christ in favor of the gospel of the world ... and the parish's days as a source of healing and joy for the community will be over.

The parish board is key for this – it must pursue the kind of sobornopravnist (conciliarity) that our Ukrainian Orthodox Church was founded on. It can only work if people empty themselves (kenosis) of their own will and seek that which is holy and good. Despite their best efforts, unanimity may elude them. By ecclesiology and statute, the priest is the head of the parish. He has to be the one that makes the hard decisions when divisions threaten and the board has to support that.

There will always be temptations for parish board members (to include the priest) to take their dissenting opinions out of the meetings in order to find sympathy and support. This kind of political coalition building has been happening from the very foundation of the Church (read St. Paul's letters to the Corinthians!) and it is the worst kind of spiritual poison. Gatekeepers on the board will be tempted to preserve their power and preferences at the expense of unity and growth; self-proclaimed prophets and experts on the board will be tempted to make sure the parish does "what is right" despite the damage it will do. Gatekeepers and "prophets" may get their way, but it will be the devil that really wins.

Pray, pray, and then pray some more.

Recovering from disaster will put every single member of the parish, but especially the leaders of the parish, on the front line of spiritual warfare. People and parishes that could "get by" with pleasant dispositions and reliable routines will be in serious danger when stress destroys their dispositions and new challenges overwhelm routines. As in physical warfare it becomes obvious once the bullets fly who the real soldiers are and who has been faking it; it will become painfully obvious when the temptations come flying who has been praying, repenting, and living the genuine life in Christ and who has been faking it. The one who has been faking it will try to make up the difference with willpower (or despondency!), but that will only make things worse. The only response to temptation is to rely on the unending strength that comes from surrendering everything to Christ and living the Orthodox Way. We MUST pray without ceasing.

Take a break. The pace of work and the spiritual demands of this kind of work takes a serious toll on leaders. They will all need a break once the main part of the recovery has been accomplished. I know of heroic warriors who suffered break-downs because they refused to take time-off to recover. Good leaders can suffer the same fate. Everyone – to include the priest – will need serious time to recuperate. Few of them will want to (they are servants!), but discernment will usually show this reluctance to be more from pride than the real needs of the parish.

Conclusion

The parish of St. Michael's has been through a lot, but (all glory to God!) a reliance on the Gospel of Christ and a willingness to keep all of our decisions in perspective (i.e. that everything – even the number of pews and colors of the walls - pales in comparison to the "One Thing Needful") has brought us through the war of temptations even stronger than when we entered it. The last two years have not been easy; every one of our leaders has made serious and real sacrifices. But thanks to their efforts, priorities, and witness, we are being

transformed into a living icon of the joyful Resurrection of our Lord and Savior, Jesus Christ!

Notes from the homily given on the Sunday after the fire (2012)

Introduction

This is an incredibly difficult time. And difficult times call for eloquent speakers. I tried to find one...

I am no more eloquent today than usual (probably less so – there has been precious little time over the last few days for research and reflection), but I am your spiritual father and shepherd. With God as our guide, I will lead you through safely through the dangers that this calamity has brought. Part of that is done by sharing a good word.

This is painful loss. It is stressful. It is hard, full of incredibly busy days and sleepless nights. All this has affected me. I am worn out.

But throughout this, despite the heartbreak, despite the tears, despite the tons of stress, I have not lost the joy of being your priest or of being a member of St. Michael's; or of simply being alive, despite these hard times. My goal today is to share with you both the reality of this joy – and describe the reason for it. This is not easy and it will take some time, but by the grace of the Holy Spirit (which will guide both my tongue and your ears in order to correct that which is lacking), it will be time well spent.

Three FALSE Reasons to Maintain Joy and Sanity

1. Apathy about this community.

Apathy about our parish home. No! Even if I did not love it myself, I would love it because I share your joys and sorrows and you love it. But I assure you: I am as committed as all of you. I cannot begin to express to you how deeply I experience this loss. If I tried, it would tear me apart. So that is not it.

2. Nor can we **harden their hearts** to deal with their grief. There is within Orthodoxy the call for simplicity, passionlessness, but that does not separate us from one another or our temple.

3. **"It is only a building."** People who say this mean well, but they are

wrong and we know it in our hearts: our parish home is MORE THAN A BUILDING. This is a very western, utilitarian way of thinking, and it is a way of thinking that is both cold and – if taken very far – just plain heretical. This is where we have experienced baptisms, first communions, first confessions, weddings, funerals... and all the time spent here being perfected in unity with Christ. So many of our memories are connected with this place. We cannot pretend those things did not happen or that they did not matter.

But this our parish home is important for more reasons than sentimentality. It is sanctified space. Perfect love changes the world around it; nowhere is that transformation more powerfully manifested than in our holy churches. **Our church is more than a building, just as the body is more than a shell.** Your body is a living temple – you are called to treat it well. It is not just a vessel for your mind and soul, but an integral part of you that is being sanctified [no to cremation]. (Summarize: our loss is real because we have lived so strongly within those walls and even more, because it is a Holy Place).

The beauty of our parish has been marred by smoke and ashes. We will count every brick and beam – there will be a finite list of items and building parts. But that structure is more than the sum of its parts because the God who blesses and sanctifies it is beyond all measure.

So Why was I still smiling in all those news reports on television? How can I maintain this joy? How can I dare call you to have this same joy and hope? Three reasons (to keep me from talking all day and into the night – because there really is no end to the reasons):

1. **Mundane reason: we are already rebuilding.** Insurance. Generosity. Hard work. For so long we have tried to maintain past glory. The temple that will be brought forth from the ashes will be rooted in that glory, but it will be a physical treasure both to us and to future generations. This is enough for the rational among you, and should ease and occupy your minds enough so that we can see the real reasons to be joyful in the midst of all this love and sorrow.

2. **Because the strength of Orthodoxy – and the strength of this parish – is the unity of believers, joined in Christ;** empowered and guided by the Holy Spirit. I have made clear that this does not mean that the place we meet is just a building – but it does mean that our foundation is not the slab beneath the basement of our church; our foundation is Christ. And Christ is in our hearts and is present whenever we gather in His name. He is here with us now.

I am the pastor of people, not of stone. And we are strong. We are prepared. Why? Because we have given our lives to Christ and enjoy the unity that this offering brings. [as a parishioner said on the news] "you cannot expect something like this, nor can you prepare for it." But we were ready. We are prepared. We are ready for this trial because we are strong (compare to the life of the soldier and the life of the athlete). We are always ready to give a reckoning for our lives – we look forward to the end of this world and the beginning of the next. If you can run a marathon, you can run a mile. I can smile because, as your pastor, I know your strength. I do not worry.

3. **I have joy because God has given me joy.** This is the fruit of accepting His love; of giving our lives to him without reservation. I sleep the sleep of a simple man, and my life is the movement "upward and inward" from one blessing to the next; no matter what happens in the world around me.

This joy is your inheritance, too. You can claim it. Give your life to Christ. Keep Him in your heart. Live the life of His saints. The fruit of this life is everlasting joy – everlasting joy for you and everlasting joy for the community of all those perfected in Him.

End by paraphrasing St. Paul:

I ... beseech you to walk worthy of the calling with which you were called, with all lowliness and gentleness, with longsuffering, bearing with one another in love, endeavoring to keep the unity of the Spirit in the bond of peace. There is one body and one Spirit, just as you were called in one hope of your calling; one Lord, one faith, one baptism; one God and Father of all, who is above all, and through all, and in you all (Ephesians 4:1-6).

Ukrainian Historical and Educational Center

www.UkrHEC.org

Register now for the "Nashi Predky - Our Ancestors" Family History Group Conference

Are you interested in researching your genealogy, but are not sure where to begin finding your Eastern European ancestors? Are you already well on your way to filling out your family tree, but have hit a "brick wall" with one or two individuals? Are you an experienced genealogist but are looking to broaden

your skills with the latest methods of DNA analysis? The 2014 Family History Group Fall Conference will have something for everybody from experts Matthew Bielawa, Angie Bush, Michael Buryk, and Michelle Chubenko.

Saturday, October 25

8:30 AM - 4:30 PM

Ukrainian Cultural Center

135 Davidson Avenue

Somerset, NJ 08873

\$55 (\$45 by October 3)

Register online:

www.UkrHEC.org/family-history-group

genealogy@UkrHEC.org

732-356-0090

The program will include:

Galicia: An Introduction to the Austro-Hungarian Province

This lecture will provide an introduction to genealogical research in the Austro-Hungarian province of Galicia, also known as Halychyna in Ukrainian. Covered in this presentation will be a critical overview of the region's history, geography, and multi-ethnic and religious diversity. Emphasis will be made on researching vital records of Galicia, determining the location of pertinent records in archives in both Ukraine and Poland, and interpreting the records for family history.

About the photo

The image of the women and children standing in front of a traditional Ukrainian village house is a detail view of one of hundreds of photographs in the archives of Konstantyn Moshchenko at the Ukrainian Historical and Educational Center.

This photograph is labeled “с. Пилипи х. Ганни Сікорської” (“Village of Pylypy, home of Hanna Sikorska”). Pylypy is located in the Ukrainian region of Podillia, approximately 50 miles southwest of Vinnytsia and about 45 miles north of the current border with Moldova. The exact date of this photograph is unknown, but it was certainly made before the terror of the early 1930s (during which Moshchenko was arrested and exiled to Kazakhstan).

Konstantyn Moshchenko (1876-1963) was a Ukrainian museum curator, artist, architect, and scholar of folk art and architecture. He studied at the Kazan' art school, the St. Petersburg Academy of the Arts, and the L'viv Polytechnic Institute. He took part in a number of “ethnographic expeditions” to south-central Ukraine and the Podillia region, where he documented folk art and architecture using photographs, sketches, watercolors, architectural drawings, and field notes.

His photographs of houses focus almost exclusively on their design and decoration, rather than on the people living in them. This

photograph is very unusual in that it actually depicts human figures (presumably Hanna, her neighbors, and their young children). It is quite likely that this was the first time these women had ever had their picture taken.

The bequest by Moshchenko of his archives and personal collection of folk art to the UOC of USA is one of the foundational collections of the Patriarch Mstyslav Museum at the Ukrainian Historical and Educational Center.

The Moshchenko archives are unfortunately not accessible to researchers due to their fragile condition and lack of proper matting, mounting, and encapsulation. Your contributions will help to pay for the supplies and expertise needed to physically stabilize these items and allow visitors to safely make use of this incredibly important collection (which one Ukrainian scholar described as containing several doctoral dissertations).

Visit www.UkrHEC.org/support and help tell the story of Ukraine and its people!

Ukrainian Vital Records: Finding Them, Reading Them, Understanding Them

Vital records remain the basis of our family research. This presentation will introduce Ukrainian vital records, including from the Austrian and Russian Empires, as well as from the Kingdom of Hungary. Topics will include finding the vital records using North American, Ukrainian and other foreign sources, as well as reading the records through a wide variety of examples and learning common terminology and hints on translating and recording data in your genealogical software.

The Central State Historical Archives of Ukraine in L'viv

This presentation will introduce the Central State Historical Archives of Ukraine in the city of L'viv, the largest repository of genealogically valuable documents in western Ukraine. Topics will include an introduction to the archives, known by its Ukrainian acronym TsDIAL, procedures and etiquette for using the archives both in person and from abroad, as well as displaying some of the most important collections for Ukrainian family research.

Eastern Europe and DNA Testing

There are significant numbers of Americans with Eastern European background. For many years it has been difficult to research these family lines, although more records are becoming available all the time. In addition to the record sets now becoming available, DNA testing is also helping those with Eastern European background to discover cousins in the “Old Country” and confirm (or refute) family rumors. This presentation will cover the

basics of DNA testing, the testing companies, and ways DNA can be used to enhance your genealogical research.

Q&A Panel: Breaking Down Your Brick Wall Ancestor

Submit your brick wall ancestor to genealogy@ukrhec.org by October 1st. The panel will review participant submissions, consolidate common research questions and present research plan suggestions to participants.

The Center receives donation of a major recorded sound collection!

Ms. Jaroslawa Francuzenko (parishoner of St. Andrew Cathedral in Silver Spring, MD) has donated to the Center the papers of her late husband Mykola, which include dozens of reels of audio tape containing recordings of interviews, community events, and other materials related to his work at the Ukrainian service of Radio Liberty and the Voice of America during the Cold War.

Read more: www.UkrHEC.org/news

23rd Ukrainian Independence Day Observance At Ukrainian Cultural Center in Somerset, NJ

As Ukrainians throughout the world mark their August 24th Independence Day, the ancestral homeland of so many Ukrainian-Americans continues to be under the cloud of fierce fighting in the East. In their Independence Day statement, the hierarchs of the Ukrainian Orthodox Church of the USA condemned the threat to Ukraine's territorial integrity and prayed for a speedy end to the hostilities.

Various Ukrainian-American religious and secular community centers throughout the country are marking the 23rd Independence Day of Ukraine during the weekend of August 22-24, 2014. Such celebration took place at the Metropolia Center of the Ukrainian Orthodox Church of the USA in South Bound Brook/Somerset, NJ on Friday, August 22nd. The Ukrainian Historical and Educational Center of New Jersey in cooperation with the Consistory Offices of the

Ukrainian Orthodox Church of the USA organized the event.

Mrs. Natalia Honcharenko opened the official ceremony with the greeting to the community with the 23rd celebration of Ukrainian Independence Day and a formal proclamation of the Governor of the State of New Jersey Chris Christie. With the blessing of His Eminence Metropolitan Antony, His Grace Bishop Daniel opened the formal program with a prayer, calling upon those in attendance to remember in their prayers the sacrifices of the past and the efforts of present generations of Ukrainians throughout the world in the labor of strengthening the spirit of Ukrainian heritage, especially in the days of continued struggle for Ukraine's freedom and economic, social and religious stability.

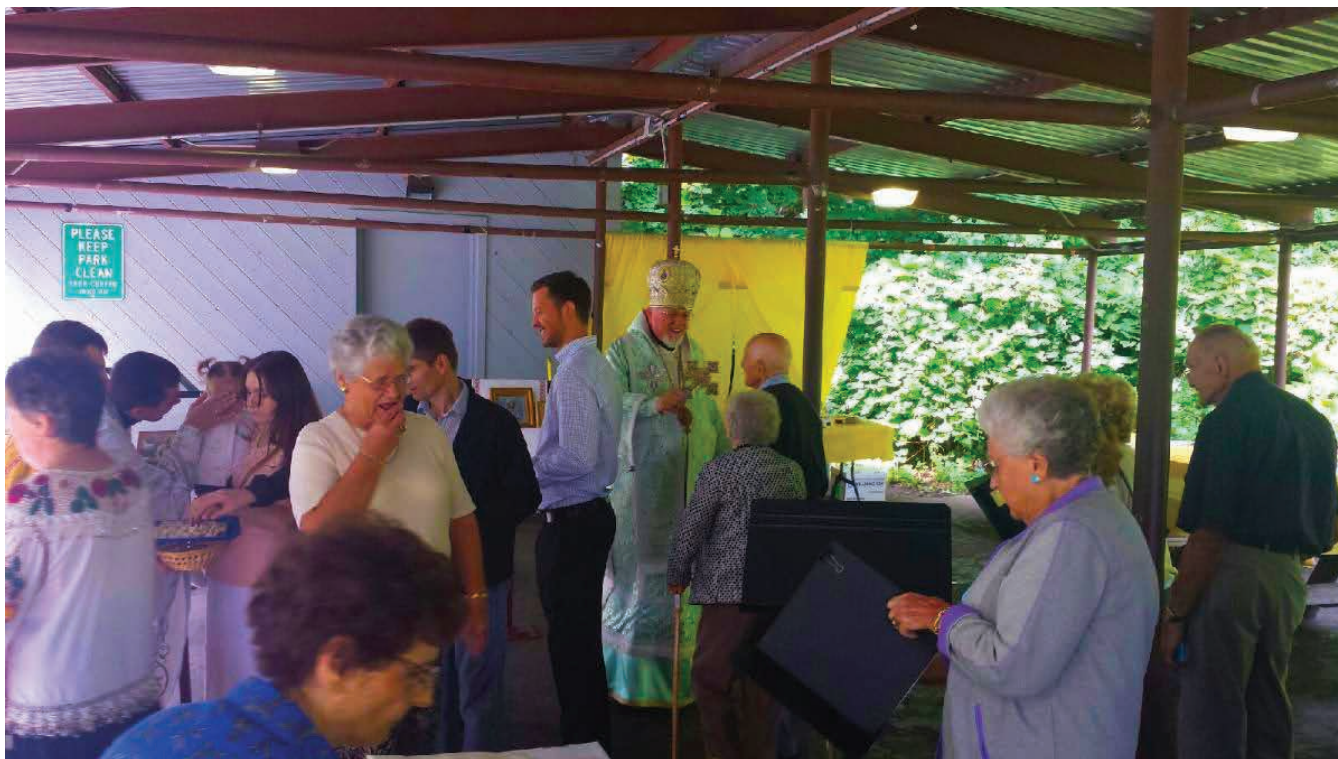
Mr. Konstantyn Vorona, First Vice-Consul of Consulate General of Ukraine to NY, presented a greeting on

behalf of Consul General Igor Sybiga and the Permanent Representation of Ukraine at the United Nations.

Among the performers on the stage of the Ukrainian Cultural Center were Innesa Tymochko, Victor Sudir, dance group "Barvinok" and Victor Morozov. Each of the performers reached out to the very core of Ukrainian spirit, as those in attendance prayerfully shared the joys and pains of Ukrainian struggle for freedom.

The evening concluded with a short reflection of Bishop Daniel on the humanitarian aid of the Ukrainian Orthodox Church of the USA (in the amount of about \$100,000) for about 170 families of Ukrainian refugees and some 402 wounded soldiers of the Ukrainian armed forces. The final prayer closed the event with chanting of "O God, Great and Almighty, Protect our Ukraine, Bathe her in rays of freedom and of light..."

Парафіяльний Пікнік парафії св. Миколая в місті Трой, Нью-Йорк

17 серпня 2014 року парафія св. Миколая в місті Трой, Нью-Йорк відчинила свої двері для свого ієрарха, Високопреосвященнішого митрополита Антонія, який завітав разом з усіма семінаристами на парафіяльний традиційний щорічний пікнік. У такий особливий спосіб віряни та духовенство поєднали щирі молитви з відпочинком. Божественна літургія, яку очолював Високопреосвященніший владика Антоній разом з настоятелем отцем Василем, відбулася в парку, неподалік міста Трой.

У зв'язку з мінливою погодою, літургію служили в павільйоні, проте це не стало на заваді всім парафіянам та гостям піднести свої щирі молитви Господеві за добре життя, за здоров'я своїх рідних та за мир на рідній землі. Митрополит Антоній у своїй проповіді навчав

бути щирими християнами шляхом посту та молитви, нести свою віру не лише в розумі, але й у серці. Адже якщо немає віри та любові в серці, тоді вона не є щирою. А якщо ми маємо все це в своєму серці, то повинні досягнути і розумом. Адже на те і є Христові науки, щоб через розум людини достукатися до її серця.

о. Василь привітав владика та подякував за духовну науку зі

сподіванням на майбутні візити ієрарха, що виявить духовну підтримку своїй пастві. По завершенні богослужіння, звісно, слідував обід, приготований спільними зусиллями всіх парафіян храму св. Миколая. Під час обіду був організований збір коштів на гуманітарну підтримку української армії, та невеличкі лотереї, які внесли свою веселу нотку в це дійство.

Парафія св. Миколая щороку організовує такий пікнік, куди запрошує не тільки своїх парафіян та прихожан, але і всіх інших вірних. У такій абсолютно невимушеній обстановці панує молитовний та патріотичний дух, де кожен відчуває себе членом цієї духовної родини, що зібралася в ім'я Боже.

Mommy and Me Daddy and Me 2014

Mommy and Me/Daddy and Me 2014 participants enjoyed a wonderful, if somewhat chilly encampment this year. Families traveled from New York, New Jersey, Pennsylvania, Illinois, and Indiana to spend a week at the beautiful All Saints Camp facility in Emlenton, PA learning more about the week's theme, "I Am...". The week provided exciting activities for the children, a relaxing setting for parents, and spiritually edifying programming for all.

Our adult staff and Big Brothers and Big Sisters arrived on Sunday evening, July 27th in order to prepare the facility and participate in staff training to provide an excellent experience for our campers. Families arrived in the afternoon on Monday, July 28th and began the week with a Small Compline service. Following a delicious dinner, parents got to know one another while the campers began their first craft activities. They made small bracelets with beads spelling out the theme, "I Am" and decorated

the covers of their "I Am" books which would be filled with icons of Christ throughout the week. An early bedtime allowed everyone a chance to be well rested for the week's events.

After completing Morning Prayers and filling up on the breakfast meal, families participated in the annual Prayer Trail walk on Tuesday morning. The campers followed a map and completed a hunt for clues to learn about their first "I Am" of Christ, which was "I Am the Way, the Truth, and the Life." When families returned, the kitchen staff had prepared dough for homemade bread which families braided and shaped into loaves as they learned about the time when Christ said, "I Am the Bread of Life." Campers then marched in the MMDM Olympic Opening Ceremonies and refueled at lunch. We rounded out the evening with a cozy campfire where there was singing, dancing, and plenty of s'mores.

Wednesday morning families split into groups of adults and children for their spiritual education classes.

Parents participated in the first part of a two day workshop in the Millennium Cultural Center. Their discussions were led by V. Rev. Fr. John Haluszczak from St. Vladimir's UOC in South Side Pittsburgh, PA, and focused on using the "I Am's" of Christ as examples in their efforts to guide and parent their children. The children learned about two more "I Am's" in smaller group lessons based on age. The children learned about "I Am the Light of the World" by using candles to observe the light produced by their flames. They decorated candles holders to take home and remind them of this light. The next activities focused on "I Am the Resurrection." The children discussed Paschal traditions followed by their families and home parishes. After reading *The Miracle of the Red Egg* by Elizabeth Crispina Johnson, the campers decorated paper eggs. One egg was painted red to remind them of the confirmation of the Resurrection that was shown to

Continued on p. 28 ➤

ПІД ПОКРОВОЮ СВЯТОГО ПАНТЕЛЕЙМОНА-ЦІЛИТЕЛЯ

10 серпня, парафія Святого Пантелеймона-Цілителя Української Православної Церкви в Брукліні, де настоятелем отець Микола Филик, відзначала храмове свято. Храмівий празник розпочався опівдні урочистою Архиєрейською службою, яку провели глава Української Православної Церкви США – Митрополит Антоній, Голова Консисторії УПЦ США – Єпископ Даниїл, парох храму Св. Пантелеймона-Цілителя – отець Микола Филик разом зі священнослужителями інших українських Православних церков.

Більш як три сотні парафіян та їхніх гостей прийшли минулої неділі до цього храму, щоб подякувати Всевишньому за всі Його щедроти й благодаті, помолитися й попросити у святого Пантелеймона заступництва за нашу уполіжену, зболену, вистраждану Україну.

Вшановування святого мученика українською церквою відоме вже з XII століття. Князь Ізяслав (у хрещенні Пантелеймон), син Мстислава Великого, мав зображення великомученика Пантелеймона на своєму шоломі. Завдяки заступництву святого він залишився живим у битві 1151 року. На іконах святий Пантелеймон зображується юнаком у червоному вбранні, зі скринькою в лівій і ложечкою в правій руці—як цілитель. Саме таким його зображено на великій іконі катедрального патріаршого собору Святого, рівноапостольного князя Володимира в Києві, де знаходиться частинка його святих мощей.

«Великомученик Пантелеймон шанується православною церквою як великий цілитель і також як покровитель воїнів. Сутність шанування з цього боку розкривається його першим ім'ям—Пантолеон, що означає «у всьому лев». Нехай же великомученик Пантелеймон зцілить кожного, хто того потребує, а також захистить усіх воїнів, які борються сьогодні

за Україну...»—сказав настоятель парафії отець Микола Филик, вітаючи своїх вірян з храмовим святом.

Святий великомученик і цілитель Пантелеймон народився в місті Никомидії, у сім'ї багатого язичника Євсторгія, і звався Пантолеоном. Мати ж його Еввула була християнкою і хотіла виховати сина у християнській вірі, але померла, коли він був ще юнаком. Батько віддав Пантолеона в початкову язичницьку школу, закінчивши яку, юнак почав навчатися мистецтву лікування у знаменитого в Никомидії лікаря Єфросина. Здібності Пантолеона стали відомими імператорові Максиміану, який захотів бачити юнака при своєму дворі.

Одного разу майбутній цілитель побачив на вулиці мертву дитину, яку вкусила гадюка і ще не встигла відповзти, й став молитися Господеві Ісусу Христу про воскресіння померлого і знищення отруйної змії. Він твердо вирішив, що якщо його молитву буде почуто, він стане послідовником Христа і прийме хрещення. Дитя ожило.

Після цього дива Пантолеон був охрещений святим Єрмолаєм з іменем Пантелеймон (у перекладі – всемилолюбивий).

Невдовзі батько Пантелеймона помер, а цілитель усе своє життя допомагав хворим і убогим. Він безкоштовно лікував усіх, хто до нього звертався, зцілював їх іменем Ісуса Христа. Через заздрощі лікарі донесли імператору, що Пантелеймон лікує ув'язнених християн. Роздратований Максиміан наказав стратити зціленого, який прославляв Христа, а святого Пантелеймона піддав жорстоким тортурам. Великомученика Пантелеймона повісили на дереві і рвали залізними ціпами, обпалювали свічками, потім розтягували на колесі, кидали в кипляче олово, а потім кинули у море з каменем на шії. З усіх тортур великомученик виходив неушкодженим і зі сміливістю викривав імператора. За повелінням Максиміана, великомученика кинули в клітку до диких звірів у цирку, але звірі лизали йому ноги. Роздратований Максиміан наказав своїм воїнам

сікти всіх, хто прославляв Христа, а великомученику Пантелеймону відтяти голову. Коли мученику відтяти голову, з рани потекло молоко, а оливкове дерево до якого був прив'язаний святий, на момент його смерті вкрилося плодами...

...Митрополит Антоній та Голова Консистої Єпископ Даниїл вручили Подячні грамоти вірянам церкви, які щиро, самовіддано впродовж років працюють задля розбудови своєї церкви: Романові Гаврачинському - голові парафіяльної управи, Софії Рошнівській - культурно-імпрезовій референтці, поетесі, хористці, Олександрю Бойковичу - скарбнику

управи та Петру Карабінюшу - регенту хору.

Після Архиєрейського богослужіння відбувся спільний обід, під час якого згадалася відома усім пісня зі словами "Одна родина за столом...", бо парафія Святого Пантелеймона-цілителя й справді стала однією дружньою родиною.

Під час обіду парафіяни ще раз сердечно привітали високоповажних духовних гостей, подарували їм поетичні та пісенні привіти, поділилися наболілим. Одна з таких болючих тем - мрія про власну церкву, оскільки парафія Святого Пантелеймона-цілителя УПЦ США

свої богослужіння вже багато років проводить у Грецькій Православній церкві Трьох Святителів. "Парафія наша - побожна, дружна, багатонаціональна - до нас приходять, щоб разом помолитися, не тільки українці з Галичини, Закарпаття, Одеси, Харкова, Києва, а й вірмени, грузини, румуни. В нас немає чварів чи якихось непорозумінь, панує доброзичлива атмосфера..." - розповідає отець Микола Філик, який тут парохом уже третій рік. Єпископ Даниїл, звертаючись до парафії з щирим словом про сьогодні, розповів про гуманітарну місію, яку виконує Українська Православна Церква США в Україні, допомагаючи впродовж років, зокрема, сиротинцям на Кіровоградщині, Житомирщині, родинам загиблих героїв Майдану й захисників України на Східному фронті. "Не треба вкладати гроші в золото, срібло, діаманти й дорогі шати, - сказав Єпископ. - Бо сьогодні в Україні в багатьох селах немає найелементарнішого: лазничок, гарячої води, доріг... Під час цьогорічної весняної повені я був в Україні і бачив, як одні люди продавали іншим хліб, який їм дали добродії, щоб ті нагодували ним голодних. А вони вирішили на тому зробити бізнес... Треба вкладати гроші й душу в гуманізм. Конкретний, адресний, персональний. Як вчить нас Святе Письмо, як робив це святий великомученик Пантелеймон..."

► *Continued from p. 26*

Emperor Tiberius through the red egg. The other egg was painted to look like a traditional Ukrainian pysanky. Wednesday afternoon was quite damp, but campers squeezed in several rounds of Olympic events then made the best of the rainy weather playing board games in the pavilion. After prayers and dinner, the rain let up and we were able to complete two family craft projects. They used paint to decorate "I Am the Vine" wall art and decorated baby blankets to be sent to the Pittsburgh site of FOCUS North America.

Parents and children spent Thursday morning in their education classes once again. The campers

decorated wooden crosses which can be hung on their door at home. They also paid close attention to their environment, looking for vines and branches. When they returned to the pavilion, they finished decorating pots that would be potted with vines and learned about how we can be good branches on Christ's Vine. Families joined together again for lunch and aquatic Olympic events, followed by a sunny afternoon of games and rest. Daily Vespers were served, followed by dinner. Prior to heading down for the final campfire, campers participated in a giant, glow-in-the-dark soccer game. A great time was had by all! The campfire was warm and inviting and many of our families contributed new

songs and stories, adding to the fun.

Friday morning began with Divine Liturgy in the Saint Thomas Chapel, followed by brunch and a brief program where campers showcased what they learned throughout the week. We also honored our Olympic bean bag participants and three graduates. We look forward to seeing them next year at DCSC!

MMDM 2015 will be the 15th encampment so mark your calendars for what is sure to be an exciting and event filled week. The encampment will run July 27th-July 31st 2015. Hope to see you there!

by Kira Senedak

As I Experienced It

UOC MISSION TO SOUTHWEST VIRGINIA

From Sunday, July 5 to Friday, July 10, a team of 9 adults from our UOC parishes journeyed again to Grundy, in far Southwest Virginia, to provide support to local Christian ministries active in the Buchanan County area in their work to serve those in need. The primary focus was reconstruction work on two homes in poor condition that required substantial renovation, particularly in their bathroom facilities. This year, Joe Truchan of St. Mary's parish in Allentown joined parishioners from St. Nicholas parish in Charlottesville, Virginia: including Karl and Karen Bowman, David Murphy, Tim Stratos, Brian Siebeking, Bill Black, Debbie Hutson and pastor, Fr. Robert Holet, for the 6 hour trek to the

mountains of Appalachia.

In addition to the construction efforts, the team offered an intercessory Moleben to our Lord, followed by a Community Dinner with leaders from five local ministries who provide support to the area in an ongoing basis. Two team members were able to experience a 'Celebrate Recovery' program held at a local Pentecostal church which provides critical support for those seeking to break the bonds of addiction.

Life in Appalachia presents a daunting array of challenges to local residents as a result of widespread unemployment due to the rapid decline of the coal industry and the ever-present

and ruinous temptations of drug addiction and alcohol abuse. This does not include the spiritual struggles they face as well.

As the Lord has blessed the ministry once again this year, we are grateful for the prayers and support of our fellow UOC members who have expressed support and solidarity with this ongoing effort. If you would like to join in the effort or would like to receive more information on other charity projects in the Appalachian region, please contact Brian Siebeking at brian.siebeking@gmail.com.

The following piece represents the heart-felt observations of one of the team members.

By Reader William Joseph Black

Grundy is a long serpentine town of 1021 souls that winds along the deep valley of the Levisa Fork River in far western Virginia. Built on available swatches of flat land along the river, Grundy has been prone to flooding from its beginning, most recently in 1977 and 1984. Grundy is a coal town, and like so much of the surrounding area, times are good or bad depending on how things are with coal. And right now, things are bad.

Many people have left Grundy over the years, seeking education, jobs, a better life out of the claustrophobic confines of the mountain hollers. Others have chosen to stay, making a good life for themselves and their families, preferring to call the mountains home because this is where their family has always lived and this is what is home to them. But others have found themselves locked in soul-crushing cycles of poverty. Young men leave school to go to work in the mines and then after ten or twenty years get laid off with no skills other than digging coal. It's probably the same hard life their fathers and uncles knew. Discouragement too often leads to depression which leads to self-medication with alcohol or drugs

which leads to all sorts of self-inflicted tragedies with all manner of collateral damage on the lives of those close by.

Things are always more complicated than simple descriptions make them out to be, but you can begin to see some of the challenges facing the people who are living in this part of Virginia. Once a grandparent or a parent falls into the hole of poverty, ignorance and/or addiction, they tend to drag those around them in with them, and it is almost impossible to pull

oneself or one's family out again. Coal country is pock-marked with the blight of human brokenness. With no money left in the house from the mine salary or from government help because it's been lost to drinking or drugs or bad choices, children go hungry, bills go unpaid, homes go unrepaired. But low incomes and various lacks are at best merely indicators of potential poverty. A family may have a big TV with cable or satellite, they may have a smart phone, air conditioners in

the windows, a washing machine and a fridge. But they may also live in a trailer with rotting floors, or use an outdoor privy or worse, there may be alcohol addiction or drug addiction, there may be a poverty of spirit that negates whatever material things they accumulated.

This is the Grundy we drove into on Sunday evening, July 6, 2014. There were 8 of us from St. Nicholas Church in Greenwood, VA, joined by one more from Allentown, PA. We were partnering with Buchanan Neighbors United, a local Christian ministry that has connected work teams from churches with service projects all over Buchanan County for years. This is the 6th year the UOC in general and St. Nicholas Church in particular has made the trip to Grundy to help families in need.

The mechanics of our stay in Grundy were straight forward enough. We stayed at a local motel and gathered at St. Joseph's Catholic Church at 8:30 am in the mornings to make our lunches and get our work assignments. We had two projects that we were working on, and the nine of us settled into a routine fairly quickly each of our sites. Our friends at BNU had done a fantastic job at giving us week-sized projects, and while we brought our own tools, they supplied all the materiel we needed to get the job done. So in terms of the construction part of our work it was just a matter of getting on site, assessing the situation, and then applying the necessary fix. Of course this was easier said than done.

The project I worked on was a thirty minute drive out of Grundy way up one of the hollers. The house

was 'pitiful', as they say there. An old woman with lots of health issues lived there. Her house was rotting down around her, and she was reduced to relieving herself in a bucket. Three earlier teams had already done a lot of work on this house. One team built a handicap ramp up to the front porch. Another team tore down the rotting bathroom and framed a new one. A third team had put on a new tin roof. Our job was to finish the bathroom by installing the plumbing for the new toilet, shower and vanity, as well as do all the finishing work both inside and outside. Even before we started that first day, a chance discovery ended up saving BNU a lot of work later. We were outside going over the plumbing needs under the bathroom floor when a flood of water gushed from under the house and into the yard. Turns out the washing machine drain hose was simply stuck through a hole in the kitchen floor where it simply drained under the house. No wonder the place had rot issues! So my first job was to help plumb a new drain for the washing machine so that everything under the floors would recover from being the swamp it was. And so it went. Walls were spackled, or 'mudded' as they say, windows were framed, the shower was installed and then adjusted (which took a lot of math and geometry to build the three walls out enough so that the preformed shower pieces would properly fit), and then all the pipes for everything connected and then insulated underneath, and then a tin skirt put around the underside. Most of the guys on my team had lots of skills and experience.

I was the junior member skill-wise, but ended up helping with all the plumbing and doing some of it myself. Imagine my relief when we turned on the water and everything functioned like it was supposed to! No leaks, no fountains, just water where it was supposed to be!

If only addressing the needs of the family who lived there were as straight forward as the repair work on the

house. As with every family one is dealing with long-standing tangles of relationship and dysfunction which are not easily unwound, nor is the interior damage easily undone. This woman had lived in this situation for who knows how long, even though she has family nearby who could have helped her or taken her in. She did have one daughter staying with her, but she was recently out of prison for drug issues and who obviously had her own needs. The old woman herself spent the day either on the sofa watching TV with her two annoying yap dogs, on her bed, or on a chair on the porch watching the world go by, or moving painfully from one to another. One of the most moving times of the whole week was when our priest Fr. Robert offered to pray for her, and we all gathered around and asked God's hand of healing to be on her as he anointed her with holy oil. It was a privilege to help be a point of grace in this woman's life.

Our second project involved work on a forty year old trailer where a woman and her seven grandchildren, all of them 9 and under, lived. Two of her daughters, the mothers of the children, were either in prison or on their way there on drug convictions. Fathers were not mentioned. The trailer was in various stages of collapse, particularly the bathroom and bedroom floors (the eight of them were sharing three tiny bedrooms, all

the boys in one bed). Our task was to rip out the old floors and install new ones. In the bathroom, that meant reinstalling the shower, toilet and vanity. Additional drama occurred when we unintentionally broke the water main. But with a lot of hard work and a constant readjustment of plans based on developments on the ground (sometimes literally), the trailer got new floors and kids could go to bed or to the bathroom without fear of falling through the abyss. And when a team member noticed that none of the children had bicycles, that lack was also rectified, to the amazement and delight of the five oldest kids who could ride.

A curious event occurred at this second site, namely a birthday party for one of the children. And while it was gratifying to see a lot of relatives show up, in particular a lot of uncles and other family members, one could not help but wonder where these men were as the trailer where their mother and nieces and nephews slowly sank into the ground, or how they could allow their relatives for whom they professed love to live in such deplorable conditions. But the reasons were hidden for us, and ours is not to pass judgment.

For me, personally, the week in Grundy allowed me to get to know people from my parish at a much deeper level than before. I specifically tried to get one-on-one time with as many of my colleagues as I could, for the purpose of finding out more of their story and who they really

are. Moreover, after a particularly challenging year for me personally, I think what I appreciated most was the chance to do something for someone else. Physical labor and teamwork are good antidotes to living too much inside one's head. And though I was physically tired by week's end, I had that gratifying sense that a lot of good things were happening, with the project, with the people with whom we were working and helping, with my colleagues, and in my own heart as well.

I hope you get a sense of just how many benefits there are to participating in a project like this one in western Virginia. It is more than worth the effort to take time off work, leave home, make a long trip and immerse oneself in the world and needs of some of those living in Appalachia. But I think most significantly, it places us in a position where we can begin to learn just what 'Christ-like' actually means and looks like. I am personally against mission trips for the sake of mission trips – so-called mission tourism, where participants take glorified vacations and commandeer actual missionaries on the ground to be their tour guides and to come up with projects to give participants the impression of making some difference in the local situation. Such projects rarely do any lasting good in the lives of the locals or

in the participants themselves.

The Grundy project, however, distinguished itself by being a 'hit the ground running' work project, with well-defined goals and tangible results. But as we found, it is relatively 'easy' to meet material needs (if one is willing to make sacrifices and work hard). Much more difficult, and yet much more necessary is the challenge of meeting the profound spiritual needs that are the root of all the poverty of life and soul in Grundy. Frightening people with warnings of hellfire to come seems to be a preferred strategy of many of the little fundamentalist and Pentecostal churches that seem to have sprouted at every bend in the road. But this is an approach that simply has not worked in terms of engaging people at the heart of their brokenness. On the contrary, we Orthodox of all people know what needs to be done. Our strategy should be the same as was our Lord's when He became incarnate and entered our world and touched our lives with His love. The heart of all successful Orthodox missionary work has followed this same incarnational example. Our challenge as an Orthodox communion is to pray about how to follow Christ and take our engagement with the people of Buchanan County to a new transformational level.

Archpastoral Mission Visit to Znamianka Orphanage in Ukraine

Wednesday, August 13, 2014 was a spiritually uplifting day for everyone at Znamianka Children orphanage of Kirovohrad region. Children, administration staff and volunteers gathered at the main auditorium of the orphanage to welcome a long awaited visitor - His Grace Bishop Daniel, the President of the Consistory of the UOC of the USA, who was accompanied by Very Rev. John Haluszczak of St. Vladimir Ukrainian Orthodox parish of Pittsburgh, PA.

Even though the annually scheduled trip of College students to Ukrainian orphanages was postponed and later cancelled due to the political armed unrest in nearby Eastern Ukraine, the work of the Orphanage Assistance Program of the Consistory Office of Christian Charity continues through the support of educational projects, financing of special education teachers, diapers and food support projects, etc. This year's main project of the Church for Znamianka orphanage is DIAPERS ASSISTANCE EFFORT - which is an attempt of the entire UOC of the USA to collect enough funds in order to purchase the greatly needed diapers for children with major physical and mental disabilities, raging in 5-20 years of age. Recently a few parishes of the Church sent boxes with diapers, while others collected thousands of dollars to fulfill the appeal from the orphanage. Funds still are being collected and will always be needed if you would like to participate in this effort.

The bishop's visit to the orphanage included, among other things, various meetings, financial fulfillment of responsibilities and visitations with children. The highlight of the day was a visit of "Chocolate Factory of Clowns" from the local municipal city, which presented a three-hour interactive

educational program for the children with disabilities, teaching them to utilize chocolate fondue with fruits and pastries. Speaking to the educators and actors both Bishop Daniel and Fr. John commented on their excellent adoption of the program for children with disabilities, allowing them to learn and have fun at the same time. While the tables and floors of the auditorium were covered in about 16 pounds of melted chocolate, the lessons and technics learned provided opportunities comparable to any other form of educational approach.

Later in the day, the orphanage dining halls were transformed into semi-cafeteria/restaurant settings, providing 150 children of the facility with the ability to snack upon the sandwiches made out of cold cuts, cheeses, locally grown (the best came

from the on site garden) tomatoes, cucumbers and various juices. The joy of children, sharing a meal of love with each other reminded us of the old Agape meals of love that are so needed today in the world of intolerance, abuse and neglect.

Speaking with the staff and special educational teachers of the orphanage, His Grace noted that lessons of care and love at the orphanage are not only learned, they are experienced by the residents and those that offer of themselves in the care of children.

Bishop Daniel also had an opportunity to examine and review the working order of several air conditioners that were paid for and installed by the Church last year. This year's budget allows the administration to invest more costs into physical refurbishing of the 30 year old Soviet-era built structure, in addition to furthering the expansion of the Arts and Crafts room, Orphanage Bakery, and creating a space for parents to visit with their children in private, etc.

Fr. John commented that the orphanage provides an environment for the children to express themselves without the stigma of any disability they may have (they can be the star of the show, singer, the ballroom dancer or simply enjoy themselves however they may choose without feeling they are being judged). The loving support they give each other and receive from their care givers is truly inspirational.

The visit concluded with a formal prayer and farewell dinner in honor of the visitors from the UOC of the USA.

Please, visit the web site of the Ukrainian Orthodox Church of the USA in order to learn more about the upcoming 2014 Winter Mission Trip to Znamianka Orphanage.

Благодійний Архипастирський Візит до Будинку-Сиротинця Міста Знам'янка

Середа, 13 серпня 2014 року, була духовно збагачена для всіх сиріт та працівників будинку-сиротинця в місті Знам'янка, Кіровоградської області. Діти, адміністративний персонал та добровольці зібралися в головному актовому залі дитячого будинку, щоб зустріти довгоочікуваного гостя - Його Преосвященство Єпископа Даниїла, Голову Консисторії УПЦ США, у супроводі протоієрея Івана Галушак, настоятеля парафії Св. Володимира УПЦ США, що знаходиться у місті Піттсбург, штат Пенсільванія.

Незважаючи на те, що щорічна подорож студентів до українських дитячих будинків-сиротинців була відкладена з місяця травня на місяць серпень, а пізніше повністю відмінена у зв'язку з політичними збройними заворушеннями неподалік сиротинців на Сході України, робота над Програмою Допомоги Дитячим Будинкам-Сиротинцям, якою опікується Відділ Благодійності Консисторії УПЦ США продовжується. Підтримка освітніх проектів, фінансування вчителів з спеціальною освітою, проекти харчування та забезпечення сиріт підгузниками (DIAPER PROJECT – головний проект на цей рік, на який з радістю відгукнулася майже усі парафії нашої Церкви, щоб зібрати достатньо коштів та підгузників для дітей з фізичними та розумовими вадами, віком 5-20 років). Деякі парафії нашої Святої Церкви прислали коробки з підгузниками, в той час як інші парафії зібрали тисячі доларів. Усі відгукнулися на звернення про допомогу дитячого будинку-сиротинця у міру своїх можливостей. Ми продовжуємо збір підгузники та фінансову допомогу для цього проекту, тому якщо ви вирішите допомогти у цьому проекті, пам'ятайте що ще є не пізно.

Візит Владика Даниїла до дитячого будинку включав у себе багато різних аспектів, серед яких: збори,

виконання фінансових обов'язків та зустріч з сиротами. Подією дня, яка найбільше запам'яталася дітям став візит місцевої "Шоколадної Фабрики Клоунів" з тригодинною інтерактивно-освітньою програмою для дітей з обмеженими можливостями, навчаючи сиріт як поєднати шоколадну глазурь з фруктами і випічкою. Звертаючись з промовою до акторів, Єпископ Даниїл та о. Іван зауважили їх відмінне адаптування програми для дітей з обмеженими можливостями, що дозволяє їм вчитися і веселитися в один і той самий час. У той час як столи і підлога залу були покриті близько 8-ма кілограмами розтопленого шоколаду, активність та зацікавленість дітей вивченням навик роботи з глазуррю не можна було порівняти з будь-якою іншою формою освітнього підходу праці з дітьми-інвалідами.

В той же день, в столовій дитячого будинку столи були розставлені у вигляді напів-кафетерії, тим самим даючи змогу доступу 150 дітям сиротам та інвалідам. Столи були повні бутербродів та канапок зроблених з ковбаси, сиру, помідор та огірків

(вирощених у власному городі) та різних соків. Радість дітей спільно в любові ділитися їжею один з одним нагадала нам про старі "Agape"- трапези любові, які так необхідні сьогодні в світі повному жорстокого поводження та байдужості.

Говорячи з персоналом дитячого будинку та викладачами Його Преосвященство зауважив, що діти не просто вивчають уроки турботи і любові, а в дійсності втілюють їх в реальність поважаючи та дякуючи своїм учителям.

Владика Даниїл також мав можливість побачити декілька нових кондиціонерів, які були придбані в минулому році та встановлені в сиротинці за кошти нашої Церкви. Цьогорічний бюджет дозволяє адміністрації направити більше грошей на ремонт 30-літнього, побудованого за радянських часів, будинку-сиротинця та подальшого розширення класної кімнати де діти займаються трудовим мистецтвом, на ремонт пекарні та кімнати де батьки відвідуючи своїх дітей могли б приватно провести час, і т.д.

Отець Іван зазначив, що дитячий будинок створює необхідне середовище для дітей, де вони можуть вільно показати ким вони насправді є (вони можуть бути зірками шоу, співаками, балеринами або просто веселими людьми не відчуваючи що хтось дивиться на них з осудом). Любов та підтримка, яку вони дають один одному і отримувати від вихователів дійсно надихає.

Візит завершився молитвою та прощальною вечерею на честь гостей з УПЦ США.

Будь-ласка, відвідайте веб-сайт Української Православної Церкви США для того, щоб дізнатися про Місійну Подорож до дитячого будинку-сиротинця в місті Знам'янка, яка відбудеться зимою 2014.

67th Annual Convention Ukrainian Orthodox League of USA

The central lay organization of the Ukrainian Orthodox Church of the USA – the Ukrainian Orthodox League – has convened at the Metropolia Center of the UOC of USA on 24-27 July 2014 under the theme: “Blessed are those who hunger and thirst for righteousness, for they shall be satisfied.” (MT 5:6). Delegates from parish chapters around the nation began their annual gathering with Divine Liturgy in St. Andrew Memorial Church beseeching the blessings of our Lord for their deliberations and discussions and offering sincere gratitude for blessings already received in the successful accomplishments of the organization in support of the faithful – especially the youth of the Ukrainian Orthodox Church of the USA and beyond her borders in Ukraine.

Hearing the words of His Eminence Metropolitan Antony and His Grace Bishop Daniel, the participants in the convention, during the Divine Liturgy and other liturgical services of the convention, committed to renewed spiritual life striving continuously to live

in righteousness with the ultimate goal of becoming one with God. What we hunger and thirst for determines who we will become and what our ultimate eternal destination will be. Only when we hunger and thirst for God – His Righteousness and Wisdom – can we hope to comprehend our life’s purpose as we live it through.

The faithful prayed for the unity of the Holy Ukrainian Orthodox Church in Ukraine, which bears an enormous responsibility for the spiritual care and nourishment of the people of Ukraine during the difficult circumstances at every level of life in the nation as it defends itself and moves further along the road to true democratic reform. The UOL beseeches the leaders of the various Ukrainian Orthodox jurisdictions to seize the opportunity, which presents itself today, to sit down together, as Patriarch Mstyslav called them to do in his final testament and zapovit: “...sit down together in one room to discuss the fate of the Church and the role of the Church in the life of Ukraine and do not leave that room

until you have reconciled and united in the Love of Christ and committed to the salvation of souls”.

The League beseeches His All-Holiness, Ecumenical Patriarch Bartholomew to revitalize efforts to protect the faithful of the Ukrainian Orthodox Church of Ukraine – the daughter of the Holy Ecumenical Patriarchate – through intensified communications with the hierarchs of all jurisdictions of the Ukrainian Orthodox Church in Ukraine, the newly elected President and the government of the nation. The Church is under attack and all efforts by the entire Orthodox ecclesiastical world must be exerted to defend her and her faithful. The Church should and must become, once again and for all time, the moral conscience of the Ukrainian nation, as Metropolitan Antony has consistently stressed.

The UOL members especially prayed for the Church, government, armed forces and the people of Ukraine during the tragic events, devastating not only for Ukraine but for

nations around the world: the intrusion of the Russian Federation into sovereign Ukraine, the terroristic actions of Russian citizens against cities and villages of Eastern Ukraine and attacks against the Ukrainian armed forces, who act in defense of their own country. Finally, the UOL membership prayed for the 298 innocent victims on board Malaysian Airlines flight 17, which was destroyed by a terrorist surface-to-air missile. The UOL abhors the actions taken by the terrorists whose goal is – as directed by the government of the Russian Federation – to destabilize all aspects of Ukrainian life in order to retain the nation within the Russian “sphere of influence” rather than permit closer relationships and trade with the European Union and other Western nations.

The Ukrainian Orthodox League calls upon all people of good will to join in these our sincere prayers.

The League governs its life and activity according to the motto: “DEDICATED TO OUR CHURCH – DEVOTED TO HER YOUTH”. It was founded 67 years ago in 1947 by the first hierarch of the Ukrainian Orthodox Church of the USA, then Archbishop John (Theodorovich), who later became the first Metropolitan of the Church. The primary goal of the organization was to concentrate its efforts in keeping the youth of the first two waves of immigration – before and after World War I – and succeeding waves of immigration, actively involved in the Church and committed to living the Holy Orthodox Faith and preserving Ukrainian Orthodox traditions throughout their lives – passing the spiritual legacy of the nation on to their descendants.

To this end the organization created sporting activities and held social gatherings on the local, regional (Deanery) and national levels. In addition, many educational booklets and papers were published throughout the years to provide greater insight into the theology and traditions of Ukrainian Orthodoxy. A camping program

was established 55 years ago, first at rented campgrounds and then for the last 35 years at our own All Saints Camp in Emlenton, PA, where children from age 3 to 19 come together each year to celebrate their faith and their friendship. Thousands of our youth have passed through these programs and not many participants met the person who would years later become their spouses. The League created the Junior UOL in the early 1960's to serve as a training and preparation organization for future leaders of the Senior League and the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

A primary concern of the UOL has been its scholarship programs – the Metropolitan John (Theodorovich) Scholarship Fund and the Lynn Sawchuk – Saron Kuzbyt Scholarship Fund. The former provides assistance in the form of annual scholarships to the seminarians of our Church studying at St. Sophia Seminary or at other Orthodox seminaries. The latter provides academic scholarships to members of the Jr. UOL for college and university study with eligibility determined by the applicant's Church, UOL and community activities, along with academic achievement. These two scholarship programs have awarded nearly \$300,000 in scholarships through the years of their existence.

The work of the 67th convention of the UOL continues the dedication and devotion of the organization. Convention committees such as Youth, Christian Care-Giving and Missions, Education, Membership and Chapter Development, Connection to the

Church, Public Relations and Vocations and Clergy Support met in breakout sessions to suggest programs and methods that would enhance and further the work of the League. Some of these committees held joint consultations with Jr. UOL members to ensure that the youth point of view was considered at all times.

The committees presented recommendations to further develop the stewardship and tithing programs being developed by our Church leadership and urged the UOL members to become involved in the various ministries of the Church like the college student mission teams, which visit the Church's adopted orphanages in Ukraine to minister in love to the orphans and to do physical repairs to the orphanage buildings. Also recommended were the missionary programs here in the USA like the high-school mission teams, the Appalachian region missionary outreach and parish programs, which serve the needs of elderly parish members. UOL members were urged to participate in various retreats sponsored by the UOL.

Plans were developed to assist in the establishment of new UOL chapters in parishes around the USA and to encourage the general Church members to participate in UOL sponsored activities even if they are unable to commit to membership in the League. The desire is to draw the entire church into ministry – which must not be the responsibility of just the ordained clergy, who need ministry from the faithful as much as the faithful need to be ministered to by them. The essential point of all UOL activity is to serve all mankind – here in the USA and in Ukraine or other nations of the world – in the Love of Christ and in with an attitude of holiness and righteousness. It is when we begin to look beyond our own reflection in the mirror of life and reach out to be of assistance of others, regardless of their station in life, that we will comprehend righteousness and the Wisdom of God.

67 щорічна конвенція Української Православної Ліги США

В днях 24-27 липня 2014 ц.р., в осередку Української Православної Церкви США, відбулася щорічна конвенція Української Православної Ліги, центральної мирянської організації УПЦ США, в рамках теми: «Блаженні голодні та спрагненні правди, бо вони наситяться.» (Мт. 5:06).

Делегати парафіяльних відділів з всієї країни почали свої щорічні збори з Божественною Літургією в Церкві Пам'ятнику Св. Андрія, просячи Господнє благословення для своїх обговорень і дискусій, та віддаючи щирю подяку за Його вже отриманих благ в успішних досягнень організації на підтримку віруючих - особливо молоді Української Православної Церкви в США і поза її межами в Україні.

Почувши слова Високопреосвященнішого Митрополита Антонія та Преосвященнішого Єпископа Даниїла під час Божественної Літургії та інших літургійних служб конвенції, учасники конвенції присвятились до відновлення духовного життя, прагнучи постійно жити в праведності з кінцевою метою стати одним з Богом.

Те, за чим людина прагне визначе ким вона стане і яке буде її кінцеве вічне призначення. Тільки коли ми прагнетимо за Богом, за Його праведністю і мудрістю, тоді ми зможемо сподіватися зрозуміти мету нашого життя, живучи його до кінця.

Віруючі молилися за єдність Святої Української Православної Церкви в Україні, яка несе на собі величезну відповідальність за духовну опіку й окормлення населення України під час важких умовах на кожному

рівні життя в країні, захищаючи себе що раз даліше посуваючись по дорозі до правдивих демократичних реформ.

УПЛ благає провідництво різних українських православних юрисдикцій, щоб скористатися можливістю, яка нині представляє себе, щоб сісти разом, як Патріарх Мстислав закликав їх зробити у своєму Заповіті: «... сісти разом в одній кімнаті, щоб обговорити долю і ролі Церкви в житті України і не залишити цю кімнату, поки не помирилися і з'єдналися в Христові любові й присвятилися до спасіння душ».

Ліга благає Його Все-Святість, Вселенського Патріарха Варфоломія, щоб оживити зусилля по захисту віруючих Української Православної Церкви України - дочку Святого Вселенського Патріархату - за допомогою посиленими зв'язками з ієрархами всіма юрисдикціями Української Православної Церкви в Україні, з новообраним президентом і урядом України.

Церква знаходиться під нападом, і всі зусилля по всьому Православному Церковному світі повинні бути прикладені, щоб захистити її і її віруючих. Церква повинна і мусить стати, раз і на завжди, совістю

української нації, постійно підкреслює Митрополит Антоній.

Члени УПЛ особливо молилися за Церкву, уряд, збройні сили і народ України під час трагічних подій, руйнівних не тільки для України, але й для народів усього світу: Вториння РФ в суверенній Україні, терористичні дії російських громадян проти міст і сіл східної України

і напади на українські збройні сили, які виступають на захист їх власної країни.

В кінці, членство УПЛ молилася за тих 298 невинних жертв на борту Малайзії Авіакомпанії польоту 17, який був знищений терористичною ракетою. УПЛ ненавидить дії, вжиті терористами, метою яких є - за вказівкою уряду Російської Федерації - дестабілізувати всі аспекти українського життя, щоб зберегти націю в складі Російської «сфери впливу», а не дозволити тісніші відносини і торгувати з Євросоюзом та іншими західними країнами. Українська Православна Ліга закликає всіх людей доброї волі взяти участь у цих наших щирих молитвах.

Ліга регулює своє життя і діяльність відповідно до девізу: «Присвячена до своєї Церкви - віддана до своєї Молоді». Вона була заснована 67 років тому в 1947 році Первоієрархом Української Православної Церкви США, тоді архієпископом Іоанном (Теодоровичом), який пізніше став першим митрополитом Церкви. Основна мета організації була зосередити свої зусилля зберегти молодість перших двох хвиль імміграції - до і після першої світової війни - і послідовних хвиль імміграції, актив-

но затрунудену в Церкві і прагнути жити по святій православній вірі, зберігаючи українські православні традиції протягом усього життя - передаючи духовну спадщину нації своїм нащадкам.

З цієї метою організація, творила і проводила спортивні та громадські заходи на місцевих, регіональних (деканатських) і національних рівнях. Крім того, багато освітніх буклетів та документів були опубліковано протягом багатьох років, щоб забезпечити більш глибоке розуміння богослов'я і традицій українського православ'я. Табір був створений 55 років тому, спочатку в орендованих таборах, а потім, протягом останніх 35 років, на нашому власному таборі Всіх Святих в Emlenton, штат Пенсільванія, де діти у віці від 3 до 19 зібралися разом щороку, щоб відсвяткувати свою віру і свою дружбу. Тисячі нашої молоді пройшли через цей табір, і багато учасників зустріли тут свою майбутню дружину. Ліга створила юну УПЛ на початку 1960-х років, щоб служила як підготовча організація для майбутніх провідників старшої Ліги зокрема, та Української Православної Церкви в США взагалі.

Основною концентрацією УПЛ була її стипендійна програма - Стипендійний фонд ім. Митрополита Іоанна (Теодоровича), і Стипендійний фонд і Лінн Савчук - Сарона Кузьбит Перший надає допомогу у вигляді щорічних стипендій семінаристам нашої Церкви, що навчаються у св. Софійській семінарії або в іншій православній семінарії. Останній забезпечує академічні стипендії для членів молодшої УПЛ на вищих студіях, з права визначається церквою заявника, УПЛ, громадською діяльністю, а також академічним успіхом. Ці два стипендійні програми присудили понад \$300,000 на стипендії протягом багатьох років свого існування.

Робота 67-ої конвенції УПЛ продовжує самовідданість організації. Конвенційні комітети, такі як Молодь, Християнська Опіка та Місії, Освіта, Членства і Розвиток, Зв'язки Церковні, Зв'язки Зовнішні, та Підтримка Духовенства і Покликання зустрілися в секційних засіданнях,

щоб запропонувати програми і методи, які б сприяли більш ефективному і дальшому розвитку Ліги. Деякі з цих комітетів провели спільні консультації з членами юної УПЛ для того, щоб прийняти до уваги думки молоді.

З цієї метою організація, творила і проводила спортивні та громадські заходи на місцевих, регіональних (деканатських) і національних рівнях. Крім того, багато освітніх буклетів та документів були опубліковано протягом багатьох років, щоб забезпечити більш глибоке розуміння богослов'я і традицій українського православ'я. Програма таборування була створена 55 років тому, спочатку в орендованих таборах, а потім, протягом останніх 35 років, на нашому власному таборі Всіх Святих в Emlenton, штат Пенсільванія, де діти у віці від 3 до 19 зібралися разом щороку, щоб відсвяткувати свою віру і свою дружбу. Тисячі нашої молоді пройшли через ці програми, і багато учасників зустріли тут свою майбутню дружину. Ліга створила юну УПЛ на початку 1960-х років, щоб служила як підготовча організація для майбутніх провідників старшої Ліги зокрема, та Української Православної Церкви в США взагалі.

Основною концентрацією УПЛ була її стипендійна програма - Стипендійний фонд ім. Митрополита Іоанна (Теодоровича), і Стипендійний фонд і Лінн Савчук - Сарона Кузьбит Перший надає допомогу у вигляді щорічних стипендій семінаристам нашої Церкви, що навчаються у св. Софійській семінарії або в іншій православній семінарії. Останній забезпечує академічні стипендії для членів молодшої УПЛ на вищих студіях, з права визначається церквою заявника, УПЛ, громадською діяльністю, а також академічним успіхом. Ці два стипендійні програми присудили понад \$300,000 на стипендії протягом багатьох років свого існування.

Робота 67-ої конвенції УПЛ продовжує самовідданість організації. Конвенційні комітети, такі як Молодь, Християнська Опіка та Місії, Освіта, Членства і Розвиток, Зв'язки Церковні, Зв'язки Зовнішні, та Під-

тримка Духовенства і Покликання зустрілися в секційних засіданнях, щоб запропонувати програми і методи, які б сприяли більш ефективному і дальшому розвитку Ліги. Деякі з цих комітетів провели спільні консультації з членами юної УПЛ для того, щоб прийняти до уваги думки молоді.

Комітети представили рекомендації для подальшої розробки програм господарства і пожертвування, розроблені нашим церковним керівництвом і закликав членів УПЛ взяти участь у різних міністерствах- службах Церкви, як н.п. в студентських місіонерських командах, які відвідують прийняті Церквою сирітства в Україні, щоб служити в любові до дітей-сиріт і робити фізичні ремонти притулку будівель. Також рекомендувалися місіонерські програми тут, в США, як місіонерські команди середньої школи, місіонерства в Аппалачі областях і парафіяльних програм, які обслуговують потреби літніх членів парафії. Членам УПЛ було настійно запропоновано брати участь у різних духовних відпустах спонсорованих УПЛ.

Плани були розроблені для надання допомоги у створенні нових відділів УПЛ в парафіях по всьому США і заохочувати парафіян брати участь у спонсорованих заходів, навіть якщо вони не в змозі взяти на себе зобов'язання членства в Лізі. Бажання повернути всю церкву в служіння - за які не повинні нести відповідальність тільки священнослужителі, які потребують міністерство від віруючих стільки, як і віруючі потребують щоб священнослужителі служили їм. Суттєва точка всієї діяльності УПЛ, є служити всьому людству - тут, в США і в Україні або інших народів світу - в Любові Христові і з ставленням святості і праведності. Саме тоді, коли ми почнемо дивитися поза межі нашого власного відображення в дзеркалі життя і вийти надати допомогу іншим, незалежно від їх положення в житті, тоді ми будемо розуміти праведність і Мудрість Бога.

Photos by Natalie Bilynsky

"Serve the Liturgy Outside of the Liturgy"

IOCC Serve-X-treme Youth Leadership Conference

Growing up in an Orthodox Christian family I was accustomed to go to liturgy every Sunday and holiday, but the true meaning of the divine liturgy as a SERVICE was only revealed to me recently. Earlier this summer I was given the opportunity to participate in a Pan Orthodox Youth Leadership Conference in Minneapolis, Minnesota. I did not know what to expect, neither did I want to go to a place where I hardly knew anybody. I was willing to decline the opportunity, but a small voice inside of me kept telling me to take the challenge.

The entire plane ride to Minnesota, my body was shivering from the fear of not knowing what to expect. When I finally arrived at the hotel, I was greeted with warm and friendly faces from nine different jurisdictions of the Orthodox church including Antiochian, Bulgarian, Carpatho-Russian, Greek, OCA, Romanian, Russian, Serbian, and Ukrainian. Young adults from all over the United States ranging from Alaska, California, Georgia, Illinois, Louisiana, Massachusetts, Minneapolis, New Jersey, New York, and Ohio, were there for the same reason as I was, to serve our church and become servant leaders in our communities.

Throughout the conference we had speakers from all around the Minnesota area come and talk to us about the importance of serving in our communities and our Christian duty to become servant leaders in our churches. We had speakers ranging from Fr. Anthony Coniaris (publisher of Life and Light publishing company), Dan Christopoulos (Conference coordinator and US Country Representative for IOCC), William L. Hoeft (

CEO of Ziegler Caterpillar Machinery), Christian Anderson (Orthodox Christian Fellowship), Michael Lotti (owner of Lotti Writing Services) and Maryn Olson (Program Manager for Camp Noah). With this handful of speakers and many more, we as students learned the importance of serving not for our own fulfillment, but for the benefit of the people that need our help.

Along with the insightful lectures and presentations, we also had many opportunities for hands on experiences to visit different shelters and organizations that provide for their communities. I never worked with any of the organizations that we volunteered within the week, but it gave me a good insight to see

how I could possibly start volunteering in a service like Camp Noah, Child Development Centers, Focus North America, Habitat for Humanity, Orthodox Christian Fellowship, and the Salvation Army.

Working with those organizations and with the wise words of Fr. Anthony Coniaris, "Serve the Liturgy Outside of the Liturgy", inspired me to serve the liturgy in my daily life helping others who are in mental, physical or spiritual need.

During that week I had also learned that being a servant leader is to have compassion while also maintaining a plan, consulting with those in need, and performing that duty not for myself but for the glory of God. What made the week even more special was knowing that I was not alone in my spiritual journey to serve, but I had twenty five other youth there to support me in my travels, and in return I would support them.

It was reassuring to see other people my age wanting to make a difference in our church and being committed to serving Christ. Everyone who participated in the IOCC Serve-X-treme conference gave me a faith in the future of our Orthodox church. All the support I had from my new friends and the support of the counselors

who took care of me, and the others, was phenomenal! I want to thank all of the people who sponsored this trip, planned the conference, and who gave up their time to take care of twenty-five teenagers. I also would like to thank everyone who believes that children are the PRESENT of the church not the future, and believing in the youths desire to serve our church and our communities.

by Olena Lymar

Learning How to Serve

IOCC Serve-X-treme Youth Leadership Conference

Being brought up as an Orthodox Christian, we have always been taught to serve God. I have been a U.O.L. member within my parish's chapter; I have even served on the National level, and have attended All Saint Camp since I was three years old. I have always tried to take advantage of the many opportunities provide to me to serve.

This year while attending Teenage Conference, I was offered the opportunity to do even more; by attending the International Orthodox Christian Charities (IOCC) Youth Leadership Conference in Minneapolis, Minnesota. It was the last day to make travel plans for the conference, thus I was only given a few hours to decide, though not really much of decision.

I had always thought I knew why I was to serve God and what it meant to serve him, but at the IOCC Youth Leadership Conference, I learned I really had no idea what it meant to serve and why we did it.

It was a truly life changing experience where I learned so much about my Faith and serving, while also providing me an opportunity to expand my Orthodox family in meeting youth among nine other diocese in the North America, and as far as Alaska. There were 25 of us and several adults among the staff, who right from day one of the conference, loved each other as if we had known each other our entire lives.

The activities we participated in at this conference ranged from being given the opportunity

to listen to many inspirational speakers, to serving several different charities. The speakers included: Fr. Anthony Coniaris (President of Life and Light Publishing Company), Dan Christopulos (Conference coordinator and US Country Representative for IOCC), William L. Hoeft (CEO of Ziegler Caterpillar Machinery), Christina Anderson (Orthodox Christian Fellowship National Chapter Relations Manager), Michael Lotti (owner of Lotti Writing Services) and Maryn Olson (Program Manager for Camp Noah). They all spoke to us about what is meant to serve from their personal perspectives, how each of us can serve daily in our lives; and why we

should. At its foundation, serving does not have to be complicated or require distant travel, it simply requires taking a moment to help someone or just letting them know they are loved.

With respect to actual charity work, we were given the opportunity to serve at numerous Christian charity groups in the Minneapolis area. They included a Child Development Center,

FOCUS North America, the Salvation Army, Camp Noah, and Habitat for Humanity. At each location the gratitude we were provided for helping serve was amazing. We learned that serving is not about serving for the purpose of some type of self-pride or receiving self fulfillment. Rather, the purpose is to do the absolute best we can to help better the lives of all of those who could use our help in bettering their lives. In other words, to help others and to have them know they are loved was the purpose. It also taught us as to what kind of organizations existed near us so we could we look to serve our home areas.

My week of countless incredible experiences was something I will carry forward. I take with me an expanded family Orthodox family, learning what is to serve and doing it, and learning that the ability to serve is not that complicated. It is right there near us in and around our homes, all it requires is for us to care for others and to love.

Yours in Christ,
Christopher Holowko

Ordination Anniversaries

July / August

May God grant to them many happy and blessed years!

His Eminence Metropolitan Antony	October 06, 1985
V. Rev. Yuriy Siwko	September 23, 1982
V. Rev. Ivan Petrouchtchak	September 24, 1995
V. Rev. Roman Tarnavsky	September 27, 1978
V. Rev. John Harvey	September 27, 1974
V. Rev. Taras Naumenko	October 01, 1995
Rev. Borislav Kroner	October 09, 2010
V. Rev. Bohdan Kalynyuk	October 14, 1989
Archim. Lev (Wawrzyniak)	October 16, 1994
Rev. Silouan Rolando	October 18, 2009
Rev. Paisius McGrath	October 28, 2006
V. Rev. Richard Hawrish	October 30, 1982
Dn. John Charest	October 01, 2011
Dn. Anthony Szwez	October 19, 2003

Holy Baptism... as of 09/02/2014

Andrushko, Miroslav baptized and chrismated on July 12, 2014 in St. John the Baptist Church, Portland, OR. Child of Oleg Andrushko and Mariya Gorbachevska. Sponsors: Serhiy Nahurskyy and Natalya Kuzyo. Celebrated by Fr. Volodymyr Zinchyshyn.

Aniskevich, Daria baptized and chrismated on June 12, 2014 in St. Volodymyr Cathedral, Chicago, IL. Child of Andrei Aniskevich and Alena Afanasyeva. Sponsors: Roman Lyash and Mariia Fronchak. Celebrated by Fr. Ivan Lymar.

Balogh, Carson William baptized and chrismated on February 22, 2014 in St. John the Baptist Church, Dixonville, PA. Child of Christopher Balogh and Kara Buterbaugh. Sponsors: Mason Maschack, Brett Kalanavich and Allix Balogh. Celebrated by Fr. George Hnatko.

Bondaryev, Alexander baptized and chrismated on February 5, 2012 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Artur Bondaryev and Tetyana Belmega. Sponsors: Uriy Braylyak, Volodymyr Zelenyuk and Nataliya Maksymyshyn, Roksolana Tsymbaliy. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Brunn, Wyatt Marvin Genesisius baptized and chrismated on June 14, 2014 in St. Mary Dormition Church, Jones, OK. Child of Quinton Jacob Brunn and Diana

Bree Palivoda. Sponsors: Teodor Coroiu and Florentina Coroiu. Celebrated by Fr. Raphael Moore.

Danchenko, Maria baptized and chrismated on November 21, 2010 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Serhiy Danchenko and Oksana Danchenko. Sponsors: Adrian Mazur and Oksana Melnychuk. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Danchenko, Catherine baptized and chrismated on November 23, 2004 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Serhiy Danchenko and Oksana Danchenko. Sponsors: Misha Homyn and Lucia Tykarenko. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Danchenko, Sofia baptized and chrismated on November 30, 2008 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Serhiy Danchenko and Oksana Danchenko. Sponsors: Daniel Mazur and Ludmyla Rebeda. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Danylyuk, Veronica Sofia baptized and chrismated on May 10, 2009 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Sergiy Danylyuk and Margaryta Kulchytska. Sponsors: Andriy Sivachenko and Svitlana Lazoryska. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Danylyuk, Valeriy Yuriy baptized and chrismated on May 10, 2009 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Sergiy Danylyuk and Margaryta Kulchytska. Sponsors: Olexandr Borshchuk and Olena Yavorska. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Danylyuk, Vladyslav Mykhailo baptized and chrismated on May 10, 2009 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Sergiy Danylyuk and Margaryta Kulchytska. Sponsors: Igor Levenchuk and Martha

Lozok. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk. **Demianchuk, Nicole Anna** baptized and chrismated on August 12, 2014 in St. Andrew Church, Cumming, GA. Child of Sergii Demianchuk and Liliya Klymukh. Sponsors: Roman Klymukh and Olexandra Lesyshyn. Celebrated by Fr. Bohdan Maruszak.

Encapera, Ruby Kate baptized and chrismated on August 23, 2014 in St. Anthony of the Desert Orthodox Mission Church, Las Cruces, NM. Child of Christopher Encapera and Kimberly Lewis. Sponsors: Theodore Argeanas and Amy Wagler. Celebrated by Fr. Gabriel Rochelle.

Fry, Mila baptized and chrismated on July 19, 2014 in St. Volodymyr Cathedral, Chicago, IL. Child of William Fry and Nina Tyshenko. Sponsors: Curt Baldwin and Nadia Wolff. Celebrated by Fr. Ivan Lymar.

Gauntt, Jonathan baptized and chrismated on August 5, 2014 in St. Mary Dormition Church, Jones, OK. Child of Everett Gauntt and Hazel Smith. Sponsor: Mamuka Gomarteli. Celebrated by Archimandrite Raphael.

Gawryluk, Maxem Xavier Yakovich baptized and chrismated on July 19, 2014 in St. Volodymyr Cathedral, Chicago, IL. Child of Jacob Nathan Gawryluk and Elizabeth Ivannah Basaraba. Sponsors: Oleh Iliarionovych Ivanets and Loree Marie Ivanets. Celebrated by Fr. Nicholas Dilendorf.

Glus, James chrismated on June 29, 2014 in St. John the Baptist Church, Sharon, PA. Child of John Glus and Anastasia Pacula. Sponsors: Anthony Liscio and Mary Jane Liscio. Celebrated by Fr. Andrew Gall.

Grigoriev, Alexandra Sophia baptized and chrismated on May 18, 2014 in St.

Michael Church, San Francisco, CA. Child of Maxim Pavlovich Grigoriev. Sponsor: Margarita Larina. Celebrated by Fr. Georgiy Tyapko.

Grigoriev, Maxim Pavlovich baptized and chrismated on May 18, 2014 in St. Michael Church, San Francisco, CA. Child of Neonila Mikhailovna Grigorieva. Celebrated by Fr. Georgiy Tyapko.

Hoshovsky, Justina Maria baptized and chrismated on August 7, 2010 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Serhiy Hoshovsky and Olena Dorozhynska. Sponsors: Jordi Maristany Rivero and Kristina Hoshovsky. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Hoshovsky, Melania Maria baptized and chrismated on July 28, 2012 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Serhiy Hoshovsky and Olena Dorozhynska. Sponsors: Yaroslav Rushchyshyn and Iryna Dychko. Celebrated by Fr. Todor Mazur and Fr. Victor Wronskyj.

Hozhda, Daniel baptized and chrismated on May 10, 2009 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Oleksii Hozhda and Inna Hozhda. Sponsors: Sergiy Drabott and Viktoriya Kolesnikova. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Ivakhiv, Constantine Rostislav baptized and chrismated on July 19, 2014 in St. Vladimir Cathedral, Parma, OH. Child of Vasyl Ivakhiv and Liudmyla Harasiuk. Sponsors: Nazar Lutsyak and Olha Zhenchur. Celebrated by Fr. Michael Hontaruk.

Ivanova, Anna Evelina baptized and chrismated on August 12, 2007 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Serhiy Ivanov and Lyudmyla Kozak. Sponsors: Evgeniy Bragarnik and Oksana Ivasyuk. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Klymkovych, Anna Stefani baptized and chrismated on July 2, 2002 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Ivan Klymkovych and Oksana Melnychuk. Sponsors: Yuriy Danilovskiy and Svetlana Beliaeva. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Klymkovych, Aleksey Ivan baptized and chrismated on May 7, 2006 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Ivan Klymkovych and Oksana Melnychuk. Sponsors: Konstantin Beliaev and Tatyana Batanova. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Klymkovych, Anthony Aleksander baptized and chrismated on August 8, 2010 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Ivan Klymkovych and Oksana Melnychuk. Sponsors: Yevgeniy Batanov and Natasha Klymenko. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Kopchak, Karina baptized and chrismated on May 21, 2011 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Andriy Kozak and Yuliya Kopchak. Sponsors: Ruslan Maksymyshyn and Olena Mamyshkina.

Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Kulyak, Lev Vasyl baptized and chrismated on November 17, 2012 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Volodymyr Kulyak and Dobroslava Kurhan. Sponsors: Andriy Los and Marta Kurhan. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Kupchanko, Daniella baptized and chrismated on March 10, 2013 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Mykola Kupchanko and Oksana Kupchanko. Sponsors: Dmytro Ivanyuk and Halyna Ivanyuk. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Lozuk, Paulina baptized and chrismated on March 29, 2009 in Holy Trinity Church, Bensenville, IL. Child of Lubomir Lozuk and Martha Kulchytska. Sponsors: Roman Gleb and Natalia Zozulya. Celebrated by Fr. Bohdan Kalynyuk.

Mahlay, Mykola baptized and chrismated on July 19, 2014 in St. Vladimir Cathedral, Parma, OH. Child of Oleh Mahlay and Natalia B. Mahlay. Sponsors: Taras Mahlay and Dobrodika Oksana Pasakas. Celebrated by Fr. Michael Hontaruk.

Maksymyshyn, Daniel baptized and chrismated on September 8, 2013 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Ruslan Maksymyshyn and Nataliya Maksymyshyn. Sponsors: Pavlo Maksymyshyn and Oksana Melnychuk. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Mancilla, Bradley George baptized and chrismated on June 15, 2013 in St. Andrew Memorial Church, South Bound Brook, NJ. Child of Luis Alonso Mancilla and Anna Zina Kosonocky. Sponsors: George Kosonocky, Rodolfo Mancilla and Imelda Aguirre. Celebrated by Fr. Yuriy Siwko.

Mills, Julia baptized and chrismated on August 23, 2014 in Assumption of the Virgin Mary Church, Northampton, PA. Child of Michael Mills and Deanne Mills. Sponsors: Marc Roth and Michele Ervin. Celebrated by Fr. Bazyl Zawierucha.

Nikoliv, Elizabeth baptized and chrismated on July 26, 2008 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Victor Nikoliv and Nataliya Nikoliv. Sponsors: Roman Pavlyuk, Serhiy Danchenko, Vasyl Chobey and Tetyana Kuzenko, Lyubov Trinchuk, Iryna Kachor. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Nikoliv, Roman baptized and chrismated on September 14, 2013 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Victor Nikoliv and Nataliya Nikoliv. Sponsors: Vasyl Trinchuk, Andriy Klymyuk and Ivanna Pryjmak, Galina Kernitska. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Peplinski, Vas M. baptized and chrismated on August 17, 2014 in St. Mary Church, Herkimer, NY. Child of Matthew E. Peplinski and Cristina S. Hula. Sponsors: Jason Peplinski and Colleen Peplinski. Celebrated by Fr. Ivan Semko.

Polehenko, Maximilian baptized and chrismated on August 17, 2014 in St. Volodymyr Cathedral, Chicago, IL. Child of Oleksiy Polehenko and Olga Sakhniuk. Sponsors: Jurijus Voronovas and Olena Demenko. Celebrated by Fr. Ivan Lymar.

Rostotska, Daryna baptized and chrismated on June 29, 2014 in Holy Trinity Mission Church, Seattle, WA. Child of Serhiy Rostotsky and Olena Zachko. Sponsors: Nazariy Stetsyuk and Marianna Lozynska. Celebrated by Fr. Andriy Matlak.

Shimmel, Stephanie Marie chrismated on June 13, 2014 in St. John the Baptist Church, Dixonville, PA. Child of John A. Shimmel and Shelly Deel. Sponsors: Paul Kostryk and Theresa Kostryk. Celebrated by Fr. George Hnatko.

Silverman-Ivasyuk, Gabriel Michael baptized and chrismated on January 20, 2013 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Semyon Silverman and Oksana Ivasyuk. Sponsors: Igor Ivasiuk and Oksana Pyshna. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Solntsev, Danylo baptized and chrismated on July 27, 2014 in St. Michael and St. George Church, Minneapolis, MN. Child of Pavlo Solntsev and Viktoriia Dyakovska. Sponsors: Anatoliy Purchel and Natalia Morinville. Celebrated by Fr. Evhen Kumka.

Stetsyna, Daniel baptized and chrismated on February 22, 2014 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Andriy Stetsyna and Mariya Melnyk. Sponsors: Francisc Marti and Alexandra Dyeduk. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Strong, Gregory baptized and chrismated on July 26, 2014 in St. Andrew Cathedral, Silver Spring, MD. Child of Charles David Strong and Susan Strong. Sponsors: Gregory S. Ward and Liliia Stepanova. Celebrated by Fr. Volodymyr Steliac.

Strong, William Joseph baptized and chrismated on July 26, 2014 in St. Andrew Cathedral, Silver Spring, MD. Child of Gregory Strong and Tetyana Stepanova. Sponsors: Sergii Shpak and Elena Epley. Celebrated by Fr. Volodymyr Steliac.

Swystun, Brittany Ann baptized and chrismated on June 15, 2014 in St. Michael Church, San Francisco, CA. Child of Robert R. Swystun and Jayne L. Kerns. Sponsors: Curtis Vose and Olga Vose. Celebrated by Fr. Georgiy Tyapko.

Swystun, Catherine Alexandra baptized and chrismated on June 15, 2014 in St. Michael Church, San Francisco, CA. Child of Robert R. Swystun and Jayne L. Kerns. Sponsors: Curtis Vose and Olga Vose. Celebrated by Fr. Georgiy Tyapko.

Swystun, Natasha Elena baptized and chrismated on June 15, 2014 in St. Michael Church, San Francisco, CA. Child of Robert R. Swystun and Jayne L. Kerns. Sponsors: Curtis Vose and Jinny Nazaruk. Celebrated

by Fr. Georgiy Tyapko.

Telnov, Leo baptized and chrismated on June 29, 2014 in St. Vladimir Church, Pittsburgh, PA. Child of Ilya Telnov and Kristina Borodena. Sponsors: Nathan Haluszcak, Roman Tkachev and Anna Evdokimova. Celebrated by Fr. John Haluszcak.

Tsymbaliy, Anna Veronika baptized and chrismated on February 7, 2010, in Holy Trinity Cathedral Church, New York, NY. Child of Roman Tsymbaliy and Roksolana Lukachuk. Sponsors: Vitaliy Vykhovanets and Liudmila Liubcina. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Tsymbaliy, Matviy Pavlo baptized and chrismated on July 12, 2014 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Roman Tsymbaliy and Roksolana Lukachuk. Sponsors: Ivan Klymkovych and Oksana Danchenko. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Vasyleha, Theodosiya baptized and chrismated on August 2, 2014 in Holy Trinity Mission Church, Seattle, WA. Child of Yuriy Vasyleha and Helen Kravchenko. Sponsors: Maksym Kovalenko and Alla Babourina. Celebrated by Fr. Andriy Matlak.

Voicu, Anna Claire baptized and chrismated on August 2, 2014, in Holy Trinity Cathedral Church, New York, NY. Child of Razvan I. Voicu and Natalia Voicu. Sponsors: Andriy Lazarev and Olya Pytel. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Voicu, Zachary Anton baptized and chrismated on January 19, 2013 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Razvan I. Voicu and Natalia Voicu. Sponsors: Yaroslav Nazar and Andra Voicu. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Voytsekhovskyy, Benjamin baptized and chrismated on July 5, 2014 in Sts. Peter and Paul Church, Palos Park, IL. Child of Pavlo Voytsekhovskyy and Shannon Verschoore. Sponsors: Andriy Voytsekhovskyy, Oleksandr Murzin and Jessica Zychowicz. Celebrated by Fr. Vasyl Sendeha.

Yankovsky, Ian baptized and chrismated on July 6, 2014 in St. Mary Protectress Church, New Haven, CT. Child of Eugene Yankovsky and Ana Yankovsky. Sponsors: Victor Yankovsky, Valeriu Mutu and Zhanna Brown, Luchia Dreglea. Celebrated by Fr. Rostyslav Tsapar.

Yurchyshyn, Camilla baptized and chrismated on November 22, 2009 in Holy Trinity Cathedral, New York, NY. Child of Mykola Yurchyshyn and Khrystyna Yurchyshyn. Sponsors: Vasyl Trinchuk and Nataliya Maksymyshyn. Celebrated by Fr. Todor Mazur.

Zlotnikova, Jessica Angel baptized and chrismated on July 12, 2014 in St. Andrew Church, Los Angeles, CA. Child of Alexander Zlotnikov and Alena Sakhno. Sponsors:

Oleg Pobereyko and Yuliya Diaconu. Celebrated by Fr. Vasyl Shtelen.

John Joseph Badami and **Nataliya Vladimirovna Volkova** in St. Volodymyr Cathedral, New York, NY on August 14, 2014. Celebrant: Fr. Volodymyr Muzychka.

Svyatoslav Balenko and **Sothear Sam** in St. Andrew Parish, Boston, MA on June 1, 2014, witnessed by Sitha Sam and Dave Nguyen. Celebrant: Fr. Roman Tarnavsky.

Theodore Nicholas Bonanno and **Yelena Bobyor** in St. Volodymyr Cathedral, New York, NY on September 3, 2011, witnessed by Maksym Bober and Gelena Sachs. Celebrant: Fr. Volodymyr Muzychka.

Robert Paul Coppock, Jr. and **Laura Ann Walsh** in Sts. Peter and Paul Parish, Wilmington, DE on July 13, 2014, witnessed by Robert P. Coppock, Sr. and Nicole Walsh. Celebrant: Fr. Stephen Hutnick.

Dmytro Gregory Dovgopoly and **Catherine Lowe** in St. Volodymyr Cathedral, New York, NY on July 17, 2014, witnessed by Oleksandr Matsuka and Larysa Topolia. Celebrant: Fr. Volodymyr Muzychka.

Zenon Mural and **Andrea Komichak** in St. Vladimir Cathedral, Parma, OH on August 9, 2014, witnessed by Roman Mural, Serhiy Firmanchuk and Bohdana Komichak, Julianna Komichak. Celebrant: His Grace Bishop Daniel.

Igor Ortin and **Mariana Turkot** in Sts. Peter and Paul Parish, Millville, NJ on May 31, 2014, witnessed by Garrett B. Gloss and Olena Lyashchenko. Celebrant: Fr. Anatoliy Dokhvat.

Mihail Pivtoraiko and **Mariya Deryugina** in St. Michael Orthodox Church, Wood, PA on May 25, 2014, witnessed by Rostyslav Barabash and Tatyana Deryugina. Celebrant: Fr. John Haluszcak.

Brian John Sell and **Stephanie Marie Shimmel** in St. John the Baptist Parish, Dixonville, PA on July 4, 2014, witnessed by Marc Sell and Samantha Shimmel. Celebrant: Fr. George Hnatko.

Marc Edward Senedak and **Kelsey Leigh Allen** in Sts. Peter and Paul Parish, Youngstown, OH on July 12, 2014, witnessed by Eric Senedak and Marissa Agostinelli. Celebrant: Fr. John Harvey.

Lucas Alonzo Stiger and **Maryana Tsiganko** in St. Vladimir Cathedral, Parma, OH on July 13, 2014, witnessed by Jon Keske and Maria Kucher. Celebrant: Fr. John Nakonachny and Fr. Michael Hontaruk.

Asleep
in the Lord
as of 09/02/2014

Burlij, Maria of Parma, OH on July 31, 2014 at the age of 92 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny and Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir Parish, Parma, OH.

Diachenko, Peter J. of Bridgeton, NJ on May 7, 2014 at the age of 71 years, officiating clergy Fr. Anatoliy Dokhvat of Sts. Peter and Paul Parish, Millville, NJ.

Haas, Ann of Northampton, PA on July 20, 2014 at the age of 91 years, officiating clergy Fr. Basyl Zawierucha of Assumption of the Virgin Mary Parish, Northampton, PA.

Kohler, Rose of Poland, OH on June 18, 2014 at the age of 94 years, officiating clergy Fr. John W. Harvey of Sts. Peter and Paul Parish, Youngstown, OH.

Lasky, Joyce Ann of Troy, NY on July 17, 2014 at the age of 59 years, officiating clergy Fr. Vasyl Dovgan of St. Nicholas Parish, Troy, NY.

Lebid, Nina of Philadelphia, PA on November 19, 2013 at the age of 79 years, officiating clergy Fr. Anatoliy Dokhvat of Sts. Peter and Paul Parish, Millville, NJ.

Marino, Stacia A. of Tarpon Springs, FL on July 10, 2014 at the age of 57 years, officiating clergy Fr. John W. Harvey of Sts. Peter and Paul Parish, Youngstown, OH.

Minto Jr., Martin of Butler, PA on July 21, 2014 at the age of 83 years, officiating clergy Fr. Paisius McGrath of Sts. Peter and Paul Parish, Lyndora, PA.

Miteff, Nikola of Pittsburgh, PA on July 24, 2014 at the age of 94 years, officiating clergy Fr. John Haluszcak of St. Vladimir Parish, Pittsburgh, PA.

Napora, Sally of Renfrew, PA on June 19, 2014 at the age of 94 years, officiating clergy Fr. Paisius McGrath of Sts. Peter and Paul Parish, Lyndora, PA.

Resunenko, Anastasia of Hammond, IN on August 7, 2014 at the age of 52 years, officiating clergy Fr. Raymond Sundland of St. Michael Parish, Hammond, IN.

Samczuk, Olga of Lorian, OH on July 31, 2014 at the age of 89 years, officiating clergy Fr. Yuriy Siwko of St. Andrew Memorial Church, South Bound Brook, NJ.

Tucker, Anna Syrko of Rochester, PA on July 7, 2014 at the age of 97 years, officiating clergy Fr. Michael Kochis of St. Vladimir Parish, Ambridge, PA.

September - Вересень

21st 1953 -	PROTOPRIEST LEON KUSHNIR
3rd 1954 -	PROTOPRIEST MYCHAJLO KASHUBA
27th 1960 -	PRIEST TIMOTHY MACAR
24th 1966 -	PRIEST MYKOLA RYBACHUK
30th 1969 -	PROTOPRIEST WOLODYMYR LEWYTZKYJ
23rd 1971 -	PROTOPRIEST ANANIJ MIROSHCHENKO
23rd 1972 -	PRIEST MICHAEL KRAWCZUK
12th 1974 -	PROTOPRIEST DAMIAN OLGIN
18th 1974 -	PROTOPRIEST ANTONY STANGRY
21st 1983 -	PROTODEACON MICHAEL OLHOVY
2nd 1984 -	PROTOPRESBYTER MICHAEL YAROSH
14th 1986 -	PROTOPRIEST ANDRIJ KIST
24th 1988 -	PRIEST IHOR ZBOTANIW
10th 1990 -	ARCHIMANDRITE ADAM BURHA
27th 1991 -	PROTOPRESBYTER NICHOLAS FEDOROVICH
29th 2008 -	PROTOPRIEST JOHN KRESTIUK

October - Жовтень

2nd 1952 -	PRIEST STEFAN MOSIYCHUK
9th 1960 -	PROTOPRESBYTER VASYL WARWARIW
22nd 1963 -	PROTOPRIEST JOHN ZAYATZ
19th 1966 -	PROTOPRIEST MYKOLA CZERNIAWSKY
8th 1975 -	PROTOPRIEST MICHAEL KOCHANSKY
15th 1976 -	PRIEST GEORGE YAHODSKY
24th 1979 -	PRIEST THEODORE BORECKY
8th 1981 -	PRIEST BORIS ARIJCZUK
20th 1985 -	PROTOPRIEST LEW OPOKA
17th 1988 -	PROTODEACON YURIJ KORSUN
16th 1992 -	PROTOPRESBYTER JOHN DANYLEVICH
19th 2003 -	ARCHIMANDRITE ANASTASIJE
5th 2004 -	PROTOPRESBYTER PAUL HRYNYSHYN
5th 2004 -	PROTOPRESBYTER SERHIJ NEPREL
3rd 2005 -	PROTOPRESBYTER THEODORE FOROSTY
28th 2006 -	PROTOPRIEST MYKOLA NEWMERZYCKYJ
11th 2007 -	PRIEST WOLODYMYR BOROWSKY

*Please remember in your prayers...
Просимо загами у Ваших молитвах...*

**Вічна пам'ять!
Memory
Eternal!**

Orthodox Christian Bible Studies provides free multimedia resources that are formed - and informed - by the Holy Tradition of the Orthodox Church.

With our Bible studies you can plunge into a book of the New Testament, looking at the biblical text and its historical background, and learning how the biblical truths you learn can transform your life.

www.uocofusa.org — www.orthodoxyouth.org

Celebrating the Life of St. Nicholas with the Children of the Znamyanka Orphanage

Mission Team of the
Ukrainian Orthodox Church of the USA
with His Grace Bishop Daniel

December 19 - 28, 2014

Trip cost
\$2500

For further information or to apply uocofusa.org or imahlay@yahoo.com

NEW PUBLICATION OF UOC OF USA

Small Prayer Book Малий молитовник

ORDER NOW on uocofusa.org

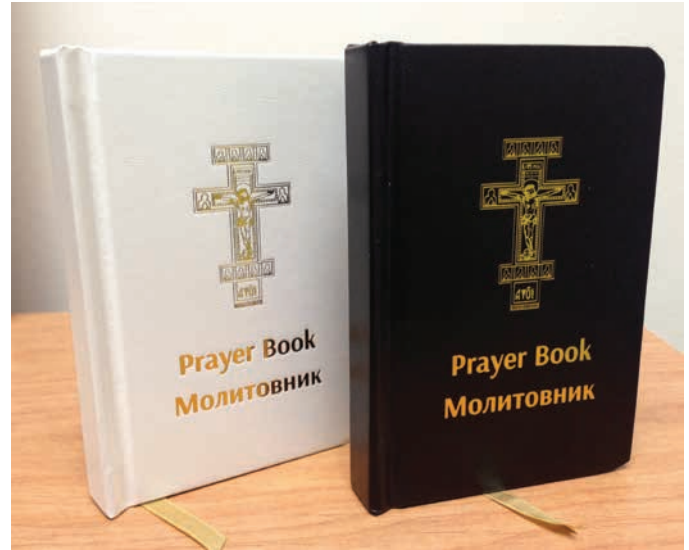
Size: 3.25in x 4.75in x 0.625in

Cover Color: White or Black

CONTENTS:

- Morning & Evening Prayers for children
- Morning & Evening Prayers for adults
- Prayers for Various Needs
- Small Catechism
- The Divine Liturgy
- Religious Songs

Price: \$11.95

PETER JAREMA FUNERAL HOME, INC.

A Family Concern Serving All Communities

DANIEL BUZZETTA
MANAGING DIRECTOR

JAREMAFUNERALHOME.COM
JAREMAFH@GMAIL.COM

129 E. 7TH STREET
NEW YORK, NY 10009

PHONE: 212-674-2568
FAX: 212-388-0428

Можемо допомогти родинам по-українськи.

GREENBROOK MEMORIALS
MONUMENTS - MARKERS - & BRONZE PLAQUES
Cemetery Lettering & Cleaning

Hours: Open Daily: 9 AM to 6 PM
Saturdays 9:00-5:00PM & Sundays 10:00-4:00PM

103 BOUND BROOK ROAD
(Old Highway 28)
MIDDLESEX, N.J. 08846

GREG PINHO, PROP.
Phone #(732) 968-2543
Fax #(732) 968-1527
EMAIL GPINHO1@VERIZON.NET

ЛИСОВЕЦКИЙ
LISOVETSKY MEMORIAL HOME, INC
Professionalism Sympathy Dignity

- Professional Help
- Consultations for those with low income
- Affordable prices
- Prepayment programs
- Making and Installing Gravestones
- Serving All Regions of New York and New Jersey
- 24 Hour Support

1283 Coney Island Ave.,
Brooklyn, NY 11230 (btw Ave I and J)
718.421.4242

530 Narrows Road South
Staten Island, NY 10304
718.421.4292

UOW is now open for advertisements

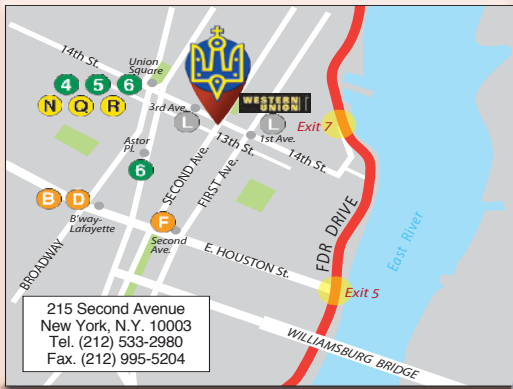
If you would like to place an ad in Ukrainian Orthodox Word please visit our website uocofusa.org/uow.html

There you will be able to choose the size of an ad and pay for it.

Please send your advertisements to
fr.i.synevskyy@uocusa.net

Available sizes are: Full Page, Half Page, 1/4 Page and 1/8 page.

MAIN OFFICE - NEW YORK, N.Y.

**УКРАЇНСЬКА
НАЦІОНАЛЬНА
ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА
СПІЛКА**

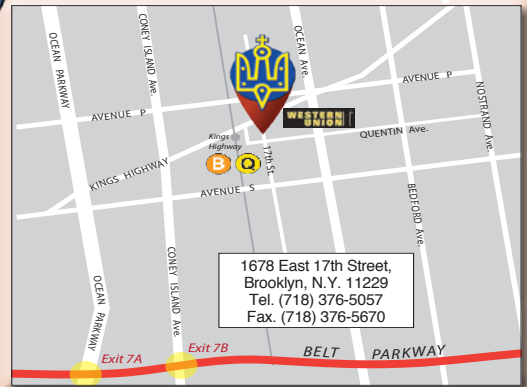
BRANCH OFFICE - PERTH AMBOY, N.J.

**BRANCH OFFICE -
SOUTH BOUND BROOK, N.J.**

**BRANCH OFFICE -
BROOKLYN, N.Y.**

ГОДИНИ ПРАЦІ

New York, N.Y.		Perth Amboy, N.J.	
Monday	closed	Monday	closed
Tuesday	9:00-4:00	Tuesday	9:00-4:00
Wednesday	9:00-4:00	Wednesday	9:00-4:00
Thursday	9:00-4:00	Thursday	9:00-4:00
Friday	9:00-7:00	Friday	9:00-8:00
Saturday	9:00-2:00	Saturday	9:00-2:00
Sunday	closed	Sunday	closed

S. Bound Brook, N.J.		Brooklyn, N.Y.	
Monday	closed	Monday	closed
Tuesday	9:00-4:00	Tuesday	9:00-4:00
Wednesday	9:00-4:00	Wednesday	9:00-7:00
Thursday	9:00-4:00	Thursday	9:00-4:00
Friday	9:00-7:00	Friday	9:00-7:00
Saturday	9:00-2:00	Saturday	9:00-2:00
Sunday	closed	Sunday	closed

Call us toll free: **(866) 859-5848**

www.UkrNatFCU.org

NCUA

SERVICING THE COMMUNITY FOR 80 YEARS.
CHOICES THAT ACHIEVE YOUR WISHES.
COSTS THAT FIT YOUR NEEDS.
ATTENTIVE CARE THAT ANSWERS ALL CONCERNS.

Thomas E. Sheenan, CFSP
OWNER / MANAGER
NJ Lic. 2592

233 DUNELLEN AVENUE
DUNELLEN, NEW JERSEY 08812

p: (732) 968-4227
WWW.SHEENANFH.COM

SUMA
FEDERAL CREDIT UNION

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

125 Corporate Blvd., Yonkers, NY 10701-6841 • TEL: 914-220-4900 • FAX: 914-220-4090

Дирекція Кредитівки СУМА вітає Українську Православну Церкву Америки та бажає всім прихожанам міцного здоров'я, благополуччя та душевної радості. Молімо Бога, щоб нам усім українцям єдність подав.

Branch Offices:
301 PALISADE AVENUE, YONKERS, NY 10703-2999 • TEL: (914) 220-4900 • FAX: (914) 965-1936
16 TWIN AVENUE, SPRING VALLEY, NY 10977 • TEL: (845) 356-0087 • FAX: (845) 356-5335
39 CLOVELLY ROAD, STAMFORD, CT 06902 • TEL: (203) 969-0498 • FAX: (203) 316-8246
555 GEORGE STREET, NEW HAVEN, CT 06511 • TEL: (203) 785-8805 • FAX: (203) 785-8677

NCUA

*Confidentiality,
professionalism,
ultimate value and service.*

Self Reliance New York Federal Credit Union

*A full service financial institution serving
the Ukrainian American community since 1951.*

MAIN OFFICE:

108 Second Avenue New York NY 10003-8392 Tel: 212.473.7310 Fax: 212.473.3251
E-mail: INFO@SELFRELIANCENY.ORG

Conveniently located branches:

KERHONKSON :

6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845.626.2938 Fax: 845.626.8636

UNIONDALE:

226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516.565.2393 Fax: 516.565.2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave Astoria, NY 11106 Tel: 718.626.0506 Fax: 718.626.0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631.867.5990 Fax: 631.867.5989

www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888-735-3735

Українське Православне Слово
Ukrainian Orthodox Word

P. O. Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA
OFFICE OF PUBLIC RELATIONS

CALENDAR OF EVENTS

Get involved in the life of your Church!

The success of all Church sponsored events depends upon your participation!

Clergy Conference 2014

6 - 8 October, 2014
South Bound Brook, NJ

**Ukrainian Orthodox Pilgrimage
to the Holy Land**

10 - 22 November, 2014

Follow Me! Pilgrimage
for High School and College Students

10-13 October, 2014
South Bound Brook, NJ
see inside for more info

**Mission Team to
Ukrainian Orphanages**

19 - 28 December, 2014
visit our website for more info

Наші предки
Our Ancestors
25 October, 2014

South Bound Brook, NJ
see p. 22

College Conference 2014
Register at OCF.net

27 - 30 December, 2014

see p. 20